

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

Forslaget er udarbejdet med afsæt i gældende landstingsforordning nr. 6 af 14. november 2004 om radio- og tv-virksomhed, som senest ændret ved inatsisartutforordning nr. 3 af 19. maj 2010.

Forslaget har som overordnet formål at indrette den gældende lovgivning på området i forhold til nogle konstaterede behov. Disse er blandt andet påpeget i forbindelse med en uvildig undersøgelse af KNR, som blev gennemført af Epinion i perioden 29. oktober 2012 til 15. december 2012. Det blev i den forbindelse anbefalet at overveje ændringer i bestemmelserne vedrørende KNR's bestyrelses sammensætning. Dette blev anbefalet med henblik på at styrke institutionens overordnede ledelse, at gøre KNR's bestyrelse mere effektiv og styrke bestyrelsens beslutningsdygtighed. Dette skulle realiseres ved dels at have færre bestyrelsesmedlemmer, dels ved at sikre en mere professionel bestyrelse i kraft af øgede bestyrelseskompetencer. Der er i denne forbindelse tale om ændringer, som KNR selv har ytret ønske om.

Forslaget indebærer, at bestyrelsesmedlemmers antal fremover reduceres fra 7 til 5. Én af disse udpeges efter indstilling fra KNR's faste medarbejdere, mens de øvrige udpeges af Naalakkersuisut uden indstilling. Fire organisationer/interessentgrupper, der hidtil har udpeget hver ét medlem til KNR's bestyrelse, mister dermed deres udpegningsret.

Samtidig oprettes et rådgivende brugerråd, hvor bl.a. de fire tidligere indstillingsberettigede organisationer/interessentgrupper kan indbringe deres synspunkter over for KNR's bestyrelse.

Derudover er der konstateret nogle behov for ændringer i relation til bestemmelserne om resultatkontrakt for KNR.

Reglerne om lokale sendetilladelser er udarbejdet på baggrund af de kommunegrænser, der var gældende før kommunesammenlægningen. Der er således behov for at få reglerne afstemt i forhold til de nugældende kommunegrænser.

Der har desuden vist sig behov for at få præciseret KNR's forpligtelse til at udsende meddelelser om samfundsinformation af generel interesse for borgerne.

Diverse problemer forbundet med administrationen af tilskud til de lokale radio- og tv-stationer har desuden medført et behov for at ændre disse tilskudsregler.

Hertil kommer, at landstingsforordningen er blevet ændret et par gange siden dens vedtagelse i 2004. Som følge heraf er de oprindelige bestemmelser om Radio- og tv-nævnet udgået, og der er foretaget ændringer bl.a. i relation til bestemmelser om opkrævning af koncessionsafgifter i forbindelse med udstedelse af landsdækkende sendetilladelser. Det foreliggende lovforslag vil derfor samtidig samle den gældende forordning med senere ændringer til ét samlet regelværk.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

a) Gældende ret

Den gældende lovgivning på radio- og tv-området udgøres først og fremmest af landstingsforordning nr. 6 af 14. november 2004 om radio- og tv-virksomhed, som ændret ved landstingsforordning nr. 4 af 1. juni 2006 og inatsisartutforordning nr. 3 af 19. maj 2010.

For så vidt angår administrativ regulering består gældende ret af:

- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 23. december 2004 om regler for sendetilladelser
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 30. december 2004 om tilskud til lokale radio- og tv-stationer
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 17 af 1. juli 2005 om vedtægt for Grønlands Radio (KNR)
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 8 af 5. juli 2006 om reklamer og sponsorering i radio og tv
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 14 af 26. marts 1998 om honorering af og udgiftsgodtgørelse til bestyrelsen i Kalaallit Nunaata Radioa (KNR)

b) Forslaget

Forslaget er under henvisning til gældende lovtekniske retningslinjer udarbejdet som forslag til en helt ny inatsisartutlov i stedet for som forslag til en ændring af den gældende landstingsforordning. Det bliver herved ikke nødvendigt at sammenholde flere love for at kunne danne sig et overblik over radio- og tv-lovgivningen.

Det skal herudover bemærkes, at forslaget opretholder de gældende administrative forskrifter, indtil de erstattes af nye eller ophæves. Der påregnes i forbindelse med lovrevisionen også foretaget en gennemgang af de gældende administrative forskrifter med henblik på deres ajourføring.

I det følgende beskrives de centrale nyskabelser og særlige fokusområder i forslaget.

2.1 KNR's bestyrelses sammensætning

Det foreslås, at KNR's bestyrelse fremover alene skal bestå af 5 medlemmer. Denne reduktion i forhold til det nuværende antal på 7 bestyrelsesmedlemmer antages at medføre en øget effektivitet i relation til bestyrelsens beslutningsdygtighed. Det foreslås endvidere, at bestyrelsen nu udpeges direkte af Naalakkersuisut og ikke længere udpeges på grundlag af indstillinger fra en række interessenter. Konkret mister følgende 4 organisationer/interessentgrupper deres hidtidige ret til at udpege hver 1 bestyrelsesmedlem:

- Sammenslutningen af de lokale radio- og tv-stationer og en eventuel sammenslutning af private producenter
- Ledelsen på Journalistskolen
- De landsdækkende lytter- og seerorganisationer i Grønland
- De landsdækkende kunst- og kulturorganisationer i Grønland

Dette skal ses i sammenhæng med, at disse interessenter sammen med andre relevante interessenter indgår i det i forslaget § 33 omhandlede Brugerråd.

KNR's fastansatte medarbejdere bevarer dog deres repræsentation i bestyrelsen, da de får ret til at indstille ét af de medlemmer, som Naalakkersuisut udpeger til bestyrelsen. Denne repræsentant vil i kraft af bestyrelsens reducerede medlemstal opnå en relativ større indflydelse på beslutningsprocessen.

Af hensyn til KNR's uvildighed samt uafhængighed og dermed troværdighed i forhold til det politiske niveau, kan medlemmer af Folketinget eller af kommunalbestyrelser ifølge forslaget ikke længere udpeges til KNR's bestyrelse. Dette skal ses i lyset af, at det fremgår af den gældende landstingsforordning, at det kun er medlemmer af Inatsisartut, der ikke kan udpeges til KNR's bestyrelse. I forlængelse heraf skal det bemærkes, at selv om udpegelsen nu i forhold til 4 bestyrelsesmedlemmer sker direkte uden indstilling, vil de pågældende 4 bestyrelsesmedlemmer ikke være underlagt Naalakkersuisuts instruktionsbeføjelse. Dette skyldes, at politisk indflydelse vil skade KNR's troværdighed som selvstændig institution, herunder i særdeleshed omkring nyhedsformidling. Bestyrelsen må således alene varetage institutionens interesser og ikke den udpegede myndigheds interesser.

2.2 Ændring af kvalifikationskrav til bestyrelsen

Der foreslås tilføjet nogle yderligere kvalifikationskrav, som svarer til dem, der benyttes i forbindelse med besættelse af bestyrelser inden for Selvstyret. Dette begrundes ud fra ønsket om en yderligere professionalisering af bestyrelsen. Ændringerne skal sikre bestyrelseskræfter, der udgøres af personer, der besidder dokumenterbare faglige kvalifikationer, således at det sikres, at bestyrelsen besidder de kompetencer, der er nødvendige for, at bestyrelsen kan udføre sine opgaver på bedst mulig måde. Ændringerne svarer i det hele til Selvstyrets principper for god selskabsledelse. KNR's tidligere bestyrelse gjorde i øvrigt ved skrivelse herom for nogle år siden opmærksom på fordelene ved at få implementeret disse anbefalinger.

2.3 Brugerrådet

I forlængelse af de foreslåede ændringer i relation til bestyrelsessammensætningen foreslås etableret et rådgivende organ i form af et Brugerråd med henblik på at rådgive KNR's bestyrelse om de i loven fastsatte opgaver. Det foreslås i denne sammenhæng, at Brugerrådet udpeges af Naalakkersuisut på baggrund af indstillinger fra en række interessenter, hvis aktiviteter og interessesfære knytter sig til opgaver, som KNR skal varetage. Dette omfatter bl.a. de organisationer, som hidtil har haft indstillingsret vedr. udpegelse af medlemmer til bestyrelsen. Brugerrådet vil med den særlige kompetence, som rådet gennem sin brede sammensætning besidder, kunne agere som en kvalitativ sparringspartner for KNR's bestyrelse og herigennem medvirke til, at KNR's virksomhed bedst muligt afstemmes i forhold til brugernes behov. Dette gælder også i forhold til særlige gruppers behov, herunder eksempelvis børn og unge samt handicappede.

2.4 Meddelelser om samfundsinformation af generel interesse for borgerne

Lovforslaget indeholder en regulering af offentlig information til borgerne om samfundet (OBS-udsendelser) med henblik på at undgå tvivl vedrørende afgrænsning mellem denne type af udsendelser og reklamer.

2.5 Tilskud til lokale radio- og tv-stationer

Forslaget indeholder en række ændringer omkring administrationen af reglerne om tilskud til lokale radio- og tv-virksomheder. Ændringerne sker bl.a. med henblik på at skabe større lovgivningsmæssig fleksibilitet i relation til mulighederne for at uddelegere administrationen af tilskudsreglerne.

De gældende regler er affattet således, at der alene kan ydes organisationstilskud til en sammenslutning af lokale radio- og tv-stationer. Forslaget indebærer en ændret administration af tilskudsmidlerne, således at benævnelsen "organisationstilskud" herefter bortfalder.

Der vil samtidig være mulighed for at søge om tilskud til organisationens drift via tilskud til almennyttige formål i henhold til lov om visse spil. De øvrige tilskudsformer i form af grundtilskud og produktionstilskud til de enkelte stationer forudsættes videreført. I henhold til Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 30. december 2004 om tilskud til lokale radio- og tv-stationer mv. ydes der et organisationstilskud på kr. 400.000 til de lokale radio- og tv-stationers sammenslutning. Tilskuddet forudsætter, at organisationen opfylder en række opgaver, ligesom tilskuddet udgør betaling for disse opgavers varetagelse.

2.6. Lokale sendetilladelser

Forslaget har desuden til formål at eliminere den tvivl, som omhandler spørgsmålet om lokale sendetilladelsers geografiske gyldighed, idet det præciseres, at lokale sendetilladelser relaterer sig til den til enhver tid gældende kommunale afgrænsning.

I øvrigt indeholder forslaget også bestemmelser om, at det forudsættes, at ansøgeren til en sendetilladelse selv rekvirerer den fornødne frekvenstilladelse. Dette var en opgave, der tidligere blev varetaget af det nu nedlagte Radio- og tv-nævn.

2.7 Overgangsbestemmelser

Forslaget indeholder nogle overgangsbestemmelser navnlig med henblik på at få gældende regler afstemt med nye, herunder sikre, at den nye bestyrelse også vil skulle indgå den resultatkontrakt, som vil gælde i denne bestyrelses funktionsperiode. Der er ligeledes indsat overgangsregler i forhold til lokale sendetilladelser, som udløber efter forslagens ikrafttrædelse.

Det skal samtidig bemærkes, at lovens ikrafttrædelsestidspunkt er blevet fremrykket som følge af Børnetalsmandens høringssvar omkring fremskyndelse af etableringen af Brugerrådet. Dette er ensbetydende med, at både nedsættelse af Brugerrådet og professionaliseringen af bestyrelsen skal gælde fra 1. august 2014. Tidspunktet for nedsættelse af Brugerrådet har medført en fremrykning af udpegelsen af en ny bestyrelse, idet disse 2 funktioner knytter sig til hinanden.

Brugerrådet omfatter bl.a. de organisationer, som nu har indstillingsret vedrørende udpegelse af medlemmer til bestyrelsen. Disse organisationer vil derfor både have indflydelse gennem bestyrelsen og gennem Brugerrådet, hvilket ikke er hensigten med reglerne. Derfor er også professionaliseringen af bestyrelsen tilsvarende blevet fremrykket til den 1. august 2014.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Som det blev anført under indledningsafsnittet tilsigter forslaget først og fremmest at sikre en række justeringer i forhold til den gældende lovgivning, hvilket skal sammenholdes med, at forslaget ikke rummer aktiviteter, der vil afstedkomme øgede økonomiske eller administrative udfordringer. Det skal imidlertid bemærkes, at bestemmelsen vedrørende en reducere i antallet af medlemmer af KNR's bestyrelse vil medføre en reduktion i institutionens udgifter til honorar, som svarer til 2 bestyrelsesmedlemmer. Honoraret udgør årligt kr. 50.000 per medlem, hvortil kommer udgifter til rejser, foræring og ophold. Dette anslås at afstedkomme en administrativ besparelse for KNR på ca. kr. 150.000 årligt.

Derudover antages forslaget at medføre en styrkelse af KNR's øverste ledelse i forhold til at løse institutionens opgaver og styrke institutionens samlede virksomhed.

Endvidere vil der være nogle udgifter forbundet med den foreslåede etablering og drift af Brugerrådet. Udgifterne knytter sig til mødeafholdelse, eventuelle rejseudgifter og dagpenge. Udgifterne afholdes inden for KNR's ordinære driftsbevilling. Det fremgår i øvrigt af bemærkningerne til § 33, stk. 7, at medlemskab og deltagelse i rådets arbejde er frivilligt og ulønnet. Medlemmer af rådet, som må rejse fra deres bopæl for at deltage i rådets møder, vil

modtage dagpenge og godtgørelse for rejseudgifterne i henhold til reglerne om vederlag og tillæg til ikke-Inatsisartutmedlemmer i landstingslov om vederlag m.v. til medlemmer af Inatsiartut, Naalakkersuisut m.v. Udgifterne til rejse- og opholdsudgifter samt til sekretariatsbetjening vurderes at udgøre ca. 200.000 kr. årligt.

Med hensyn til bestemmelsen om såkaldte OBS-meddelelser udgør denne blot en lovfæstelse af gældende praksis, hvorfor bestemmelsen ikke medfører økonomiske konsekvenser. Dette skal sammenholdes med, at der ikke har været ydet vederlag for at bringe meddelelserne.

For så vidt angår spørgsmålet om nedlæggelse af Radio- og tv-nævnet skal opmærksomheden henledes op det forhold, at dette ikke er en konsekvens af forslaget, men af den seneste lovændring i 2010.

Endelig skal det generelt bemærkes, at KNR's bevillingsmæssige vilkår fortsat vil blive fastsat af Inatsisartut på de årlige finanslove.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen direkte økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Som nævnt er forslaget ensbetydende med, at det organisationstilskud, der i henhold til gældende regler kan ydes til driften af en sammenslutning af en lokale radio- og tv-stationer nu udgår. En sådan sammenslutning, der har fået uddelegeret en række opgaver i relation til administration af tilskudsregler, kan imidlertid fortsat efter omstændighederne anvende en del af tilskuddet til administration, ligesom der er mulighed for at søge tilskud til organisationens drift gennem tilskud til almennyttige formål i henhold til lov om visse spil.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget har ikke umiddelbart konsekvenser for miljøet, naturen og folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at medføre konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget antages ikke at medføre andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer:

Forslaget har i perioden 9. december 2013 til 6. januar 2014 været i høring hos:

Formandens Departement

Departementet for Boliger

Departementet for Natur og Miljø

Departementet for Finanser og Indenrigsanliggender

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug

Departementet for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked
Departement for Uddannelse, Kirke, Kultur og Ligestilling
Departementet for Sundhed og Infrastruktur
Departementet for Familie og Justitsvæsen
Råstofdirektoratet
Udenrigsdirektoratet
Kulturministeriet
Grønlands Arbejdsgiverforening (GA)
SIK
KANUKOKA
NUSUKA
IMAK
AK
Journalistforbund (Tusagassiuinermi Sulisut Peqatigiiffiat (TP))
NPK
KNR
STTK
NTK
Ilisimatusarfik
Sprogsekretariatet (Oqaasileriffik)
KIMIK
IPIS
ICC
Organisation for skabende og udøvende kunstnere (Eqqumiitsuliornikkut Pinngorartitsisut Ingerlatsisullu) Katuaq
Grønlands Idræt-Forbund (Kalaallit Nunaanni Timersoqatigiit Kattuffiat)
Elite Sport Greenland
inuk Media
pr.gl
Tele Greenland

Der er i forbindelse med høringen modtaget høringssvar fra: KNR, NTK, Telepost Greenland, Departementet for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked, Departementet for Familie og Justitsvæsen, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Sundhed og Infrastruktur, GA, Ilisimatusarfik, ASG, IMAK, Journalistuddannelsen, TP og Børnetalsmanden.

Høringen har givet anledning til nogle enkelte ændringer i forslaget. Der henvises i den forbindelse til vedlagte høringssvarnotat i form af bilag 1, hvor høringssvarene gennemgås.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen er en videreførelse af § 1 i den gældende landstingsforordning og angiver, hvem der har ret til at udøve programvirksomhed. For så vidt angår definitionen af ”programvirksomhed” henvises til forslaget § 2.

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsens nr. 1, at KNR umiddelbart i medfør af forslaget har en sendetilladelse, hvilket således er en særstilling, idet øvrige aktører af egen drift skal ansøge herom, jf. nr. 2. Særstillingen er navnlig begrundet i, at der er tale om det nationale radio- og tv-foretagende samt public service-forpligtelserne.

Derudover fremgår det af bestemmelsens nr. 2, hvem der således kan ansøge om sendetilladelse. Med hensyn til kommuners adgang til at udøve programvirksomhed, skal der henvises til forslaget § 10, stk. 1, jf. 13, stk. 2, hvori der er fastsat betingelser for, under hvilke omstændigheder bl.a. kommuner kan opnå sendetilladelse.

Til stk. 2

Der er tale om en ordensbestemmelse, som gør opmærksom på de regler, der skal iagttages i forbindelse med udøvelse af programvirksomheden.

Til § 2

Bestemmelsen er en videreførelse af § 2 i den gældende landstingsforordning.

Bestemmelsen definerer, hvad der i inatsisartutloven forstås ved udøvelse af programvirksomhed.

Ved programvirksomhed forstås som hidtil selvstændig programvirksomhed eller programvirksomhed, hvorved der sker redigering og sammensætning af et program ved anvendelse af programdele fra f.eks. satellitprogrammer, videobånd, programpakker eller egne optagelser. Udøveren af programvirksomhed får herved et programansvar. Dette skal ses i modsætning til distribution af lyd- og billedprogrammer, hvor der distribueres lyd- og billedprogrammer, som distributøren ikke selv har produceret eller sammensat, men hvor der er tale om udefra kommende færdigredigerede programmer, og hvor distributøren af programmerne derfor heller ikke har et programansvar for de enkelte programmer. Dette skyldes, at distributøren ikke udøver en redaktionel aktivitet (programvirksomheden), men nedtager det oprindelige radio- eller tv-signal og foretager en viderespredning af dette til en afgrænset kreds af modtagere.

Til stk. 1

Stk. 1 fastslår den anførte bredere anvendelse af begrebet ”udøvelse af programvirksomhed”, dvs. at udøvelse af programvirksomhed omfatter udsendelse ad trådløs vej ved hjælp af radioanlæg eller satellit eller fordeling via fællesantenneanlæg.

Nr. 1 omfatter begrebet udsendelse, som tidligere også blev benævnt ”spredning”. Herved forstås trådløs udsendelsesvirksomhed, som denne foregår ved hjælp af rundspredende sendere på jorden til almenheden. Udsendelse omfatter også trådløs udsendelsesvirksomhed ved hjælp af satellit, dels rundspredende satellitter, dels kommunikationssatellitter. Det afgørende er, om programmerne af afsenderen er bestemt til modtagning af almenheden, hvad enten det sker kodet eller ukodet, herunder at de eventuelt sendes via satellit med henblik på fordeling i fællesantenneanlæg. Undtaget fra begrebet er herefter radio- og tv-selskabers programudvekslinger, som finder sted over kommunikationssatellitter med henblik på at indgå i modtagerens programvirksomhed, og andre tilsvarende former for lukkede teletransporter.

Lyd- og billedprogrammer skal som hidtil forstås som programmer, der enten kan høres eller ses eller begge dele. Dette omfatter også tekst-tv. Lyd- og billedinformationer via internettet vil også kunne opfattes som lyd- og billedprogrammer, men sådanne informationer vil ikke anses for omfattet af denne bestemmelse. Dette skyldes, at internettet som udgangspunkt anses for at være punkt til punkt kommunikation og altså ikke til almenheden, som det kræves i denne bestemmelse. Udsendelse til almenheden dækker over det almindelige broadcast-begreb, hvorved forstås ”punkt-til-multipunkt”-udsendelse, hvor udsendelsen alene bevæger sig en vej, nemlig fra afsender til en ubestemt kreds af modtagere, som alle modtager informationen på samme tid. Modtageren kan ikke påvirke indholdet af eller tidspunktet for udsendelsen, men kan kun vælge enten at modtage den eller lade være. Derfor vil eksempelvis tekstboks og rulletekster på computere ikke kunne anses for lyd- og billedprogrammer i lovens forstand.

Den beskrevne udsendelse af programmer til almenheden ved hjælp af radioanlæg, herunder satellitter, henhører endvidere under Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om radiofrekvenser. Denne foreskriver, at der for enhver oprettelse og drift af radioanlæg af denne art skal indhentes tilladelse fra kommunikationsministeren. Selvstyret har ansvaret for den daglige forvaltning af tilladelser. Selvstyret har meddelt Tele Greenland A/S koncession på telekommunikationsområdet i Grønland, jf. Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 18 af 22. november 1999 om koncession for Tele Greenland A/S. I medfør af § 9, stk. 1, nr. 2, i koncessionsbekendtgørelsen skal Tele Greenland A/S varetage forvaltningsopgaver i forbindelse med tilladelsesudstedelse i henhold til landstingsforordning om radio- og fjernsynsvirksomhed. Selvstyret har indgået en forvaltningsaftale med Tele Greenland A/S med henblik på en uddybning af det regelsæt, der regulerer forholdet mellem koncessionsgiver (Selvstyret) og koncessionshaver (Tele Greenland A/S). Heraf fremgår bl.a., at radioforvaltningsopgaverne er

samlet hos Tele Greenland A/S i ét tjenesteafsnit, der i forholdet til borgerne repræsenterer Selvstyret.

Nr. 2 omhandler programvirksomhed i form af kabelfødt programvirksomhed. Herved forstås direkte indføddning af programmer i fællesantenneanlæg.

Til stk. 2

Stk. 2 definerer begrebet radioanlæg. Definitionen svarer til den hidtidige forståelse af begrebet. Anlæg af enhver art medfører bl.a., at satellitter også er medtaget, jf. i øvrigt bemærkningerne ovenfor om stk. 1, nr. 1.

Til stk. 3

Stk. 3 definerer, hvad der forstås ved fællesantenneanlæg. Ved lokaler, som anvendes til privat beboelse, forstås private husstande. Programforsyning af andre typer af lokaler falder uden for loven. Dette gælder f.eks. butiks-, opholds- og udstillingsarealer, hotelværelser og lokaler for patienter, klienter og indsatte i forskellige former for institutioner.

Til stk. 4

Stk. 4 definerer begrebet "kabelanlæg", som benyttes i flere af lovens bestemmelser. Kabelanlæg kan ses som en modsætning til radioanlæg, der er defineret i stk. 2, idet radioanlæg netop er trådløse anlæg, mens kabelanlæg er baseret på kabler, som består af tråde, der muliggør overførsel af telekommunikationssignaler.

Telefon- og bredbåndsforbindelser er også omfattet af begrebet "kabelanlæg". Udøvelse af programvirksomhed gennem telefon- og bredbåndsforbindelser vil der alene være tale om, såfremt sådanne forbindelser bruges til fordeling til almenheden af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privat beboelse, idet dette er fastsat i stk. 3.

Til § 3

Bestemmelsen, som er en delvis videreførelse af den gældende landstingsforordnings § 3, forpligter KNR til at anvende en bestemt koncessionshaver som leverandør til oprettelse og drift af bestemte tekniske anlæg.

Formuleringen "Den, der i henhold til landstingsforordning om telekommunikation og teletjenester er meddelt koncession på anlæg og drift af de offentlige telekommunikationstjenester samt udbuddet af disse" svarer indtil videre til Tele Greenland A/S. Affattelse skyldes, at koncessionen i fremtiden eventuelt kan tildeles et andet selskab.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ændret, idet der ikke længere er tale om en serviceaftale, men om en egentlig kontrakt, som indgås mellem Tele Greenland A/S og Selvstyret. At der er tale om en kontrakt i juridisk forstand skyldes, at koncessionshaver i princippet er et privat virksomhed. Når Tele Greenland A/S får koncession på telekommunikation, sker dette på en række vilkår, som er fastsat i kontrakten. I forbindelse med, at Tele Greenland A/S har fået koncession i forhold til telenettet, har Tele Greenland A/S også fået koncession i forbindelse med distribution af lyd- og billedprogrammer.

Til § 4

Bestemmelsen er en videreførelse af § 4 i den gældende landstingsforordning og omhandler landsdækkende distribution af grønlandske og udenlandske lyd- og billedprogrammer i kraft af digitale sendenet.

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at det forudsætter Naalakkersuisuts godkendelse, hvis der ønskes landsdækkende distribution af grønlandske og udenlandske lyd- og billedprogrammer ved digitale sendenet. ”Udenlandske” omfatter i den sammenhæng ligeledes danske lyd- og billedprogrammer. Naalakkersuisuts tilladelse skal imidlertid ikke sidestilles med en sendetilladelse, idet der alene er tale om distribution og ikke udøvelse af programvirksomhed, jf. § 2, stk. 1.

Tilladelseskravet er begrundet i Naalakkersuisuts mulighed for at sikre, at landsdækkende distribution ikke får utilsigtede konsekvenser for KNR, de lokale radio- og tv-stationer og eventuelle andre stationer, der måtte have oppebåret tilladelse til landsdækkende radio- og tv-virksomhed. Desuden giver tilladelseskravet mulighed for, at Naalakkersuisut kan fastsætte vilkår, herunder betinge tilladelse af betaling af en koncessionsafgift, jf. herom nedenfor vedrørende stk. 2 og 3.

Ved udenlandske lyd- og billedprogrammer forstås som hidtil alle programmer, som sendes fra udlandet af udenlandske radiospredningsinstitutioner, programselskaber og lignende, uanset hvilket sprog, der anvendes i programmerne.

Til stk. 2

De i stk. 2 nævnte vilkår kan eksempelvis omhandle samarbejde med KNR og andre radio- og tv-stationer, anvendelse af bestemte tekniske standarder, tilladelsesperiodens længde, samtidig og uændret videredistribution af programmerne og eventuelle ejerskabsbegrænsninger.

Til stk. 3

I stk. 3 gives der hjemmel til, at Naalakkersuisut kan betinge tilladelse af betaling af en koncessionsafgift. Baggrunden herfor er ønsket om at kunne godtgøre eventuelle udgifter, som administrationen af tilladelsen kan medføre.

Til stk. 4

I stk. 4 angives de situationer, som kan begrunde inddragelse af en tilladelse.

Til stk. 5

Der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter Naalakkersuisut i bekendtgørelsesform blandt andet vil kunne fastsætte regler om tilrettelæggelse og gennemførelse af en udbudsforretning. En tilsvarende bemyndigelse i den hidtidige landstingsforordning er ikke blevet udnyttet.

Til § 5

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 5 i den gældende landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed og omhandler de programmer, der modtages og fordeles i kabelanlæg med central modtagning af programmer, med henblik på fordeling til de tilsluttede brugere. De radioanlæg, som benyttes til modtagning af radio- og tv-udsendelser, reguleres derimod ikke af loven, men omfattes af Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om radiofrekvenser, som særligt indeholder tekniske forskrifter for anlæggene, såvel til individuel modtagning som gennem fællesantenne. Forvaltningen af området varetages i dag af Tele Greenland A/S.

Til stk. 1

Bestemmelsen regulerer benyttelsen af fællesantenneanlæg til fordeling af udefra kommende færdigredigerede programmer. Dette betyder, at fordeling af grønlandske og udenlandske lyd- og billedprogrammer skal ske ved direkte videresendelse og uden ændringer.

Til stk. 2

Det vil fortsat være muligt at tidsforskyde programmer og foretage tekstning af programmer, hvis det pågældende radio- eller tv-foretagende har givet samtykke. Der er i den forbindelse tale om det radio- og tv-foretagende, som udsendte programmet. Bestemmelsen giver imidlertid ikke adgang til redigering af et nyt selvstændigt program på basis af forskellige programleverandørers udsendelser. Endvidere vil et samtykke fra det pågældende radio- eller tv-foretagende ikke i sig selv være tilstrækkeligt til at gøre tekstning eller tidsforskudt fordeling af programmer lovlig, idet ophavsretslovgivningen også kræver, at der skal foreligge samtykke fra ophavsmænd, udøvende kunstnere m.fl., hvis værker indgår i programmerne.

Til § 6

Bestemmelsen er en videreførelse af § 6 i den gældende landstingsforordning og omhandler en såkaldt ”must carry forpligtelse”.

Til stk. 1

Det præciseres, at den såkaldte must carry forpligtelse alene omfatter KNR’s public service programmer og ikke KNR’s anden programvirksomhed i medfør af forslaget § 29, stk. 1.

Når must carry forpligtelsen alene omfatter KNR’s public service programvirksomhed, er dette begrundet i en antagelse om, at det først og fremmest er denne programvirksomhed, samfundet har en særlig interesse i, at befolkningen bliver tilbudt.

Herudover er det præciseret, at forpligtelsen heller ikke gælder, såfremt KNR’s programmer kan modtages af brugerne af fællesantenneanlægget på anden vis. Bestemmelsen har til formål at tilvejebringe en fremtidssikring. Bestemmelsen har således en tilsigtet elasticitet ud fra det hensyn, at der fremtidig kan tænkes andre måder at modtage KNR’s programmer.

Bestemmelsen omfatter som hidtil alle fællesantenneanlæg, uanset antallet af tilslutninger.

Til stk. 2

Bestemmelsen skal ses i lyset af den teknologiske udvikling. Når der alene er en forpligtelse til at fordele KNR’s digitale programmer, hvis der fordeles andre digitale programmer, er dette begrundet i, at det vil være overordentligt omkostningskrævende for ejeren af det pågældende anlæg at skulle udsende digitale programmer, hvis anlægget ikke er indrettet til digitale programmer.

Til § 7

Bestemmelsen er en videreførelse af § 7 i den gældende landstingsforordning.

Til stk. 1

Bestemmelsen har til formål at sikre, at den såkaldte ”must carry forpligtelse” som hidtil også omfatter lokale programmer, hvis fællesantenneanlæggene indeholder mere end 2 kanaler. Hvis flere lokale programmer anses for omfattet af must carry forpligtelsen, vil det være op til den, der driver fællesantenneanlægget, at tilrette, hvordan en ledig kanal kan udfyldes med lokale programmer.

Til stk. 2

Bestemmelsen omhandler programpakker, der forpligter udbyderen heraf til at sikre, at samtlige programpakker indeholder KNR’s public service programmer og lokale programmer, og til at sikre, at der er mulighed for alene at købe en pakke, som enten indeholder disse pro-

grammer eller disse programmer og andre programmer, for hvilke der betales en begrænset del af den samlede pris for programpakken.

Stk. 2 begrundes i hensynet til at undgå, at forbrugerne tvinges til at købe en programpakke, som f.eks. indeholder dyre betalings-tv-kanaler, for at kunne modtage de programmer, som fællesantenneanlæggene er forpligtede til at fordele.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en undtagelse til stk. 2. Bestemmelsen skal ses som udtryk for, at hvis det, der er tilsigtet i stk. 2, er opnået på anden vis, er der ikke grund til at fastholde kravet i stk. 2. Formuleringen ”på anden vis” tilsigter en elasticitet.

Til § 8

Bestemmelsen er en videreførelse af § 8 i den gældende landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed. Der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse, som ikke er blevet udnyttet, ligesom der heller ikke aktuelt foreligger planer om at udnytte bemyndigelsen. Formålet med bestemmelsen er at give Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om adgang til anvendelse af dekodere i fællesantenneanlæg, hvis der måtte vise sig behov herfor.

Til § 9

Bestemmelsen er en videreførelse af § 9 i den gældende landstingsforordning og omhandler landsdækkende sendetilladelser.

Til stk. 1

Med bestemmelsen i stk. 1 gives der mulighed for at give andre radio- og tv-stationer end KNR tilladelse til at udøve landsdækkende programvirksomhed. Det bemærkes, at tilladelse ikke kan gives til en kommune. Bestemmelsen skal sammenholdes med § 14, der angiver forudsætningerne for udstedelse af tilladelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til i forbindelse med udstedelse af tilladelse at fastsætte vilkår herfor. I forbindelse med ændring af den gældende landstingsforordning i 2006 blev det bestemt, at bestemmelser om eventuel betaling af koncessionsafgift i givet fald skulle reguleres over skatte- og afgiftslovgivningen. Baggrunden herfor er, at der ved tildeling af en sendetilladelse i udgangspunktet ikke følger forpligtelser med til indholdet af programvirksomheden, i modsætning til KNR, og at der åbnes op for adgang til et relativt stort reklamemarked og andre indtægter i forbindelse med programvirksomheden. Bemærk i øvrigt, at koncession i forhold til § 4 omhandler tilladelse til distribution, mens § 9 omhandler tilladelse til programvirksomhed.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at regelfastsætte, hvilke betingelser og vilkår, der skal gælde for erhvervelse af landsdækkende sendetilladelse. Naalakkersuisut vil dog ikke kunne fravige de i loven fastsatte betingelser, jf. § 14.

Til § 10

Bestemmelsen er i det hele en gengivelse af § 10 i den gældende landstingsforordning, som denne blev affattet efter ændringen ved inatsisartutforordning nr. 3 af 19. maj 2010 om ændring af landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed. Bestemmelsen omhandler lokale sendetilladelser.

Til stk. 1

Det er i stk. 1 præciseret, at sendetilladelse forudsætter ansøgning herom, ligesom ansøgningen skal indeholde de i § 13 nævnte oplysninger.

Til stk. 2

Bestemmelsens 1. pkt. fastsætter den geografiske udstrækning af en lokal sendetilladelse. Det fremgår heraf, at udgangspunktet som hidtil er, at tilladelsen alene dækker den pågældende kommune. Det geografiske område knytter sig herudover til de nugældende kommunegrænser, som fastsat ved landstingsforordning nr. 15 af 5. december 2008 om Grønlands inddeling i landsdele og kommuner, hvorimod den gældende landstingsforordnings bestemmelser er udarbejdet i forhold til den tidligere kommunale afgrænsning med 18 kommuner.

Det fremgår herudover, at Naalakkersuisut, når særlige forhold taler derfor, kan give tilladelse til tillige at sende inden for tilstødende kommuner. Ved behandling af sådanne udvidede ansøgninger må der foretages en konkret helhedsvurdering, hvor bl.a. tekniske forhold kan inddrages. Herudover vil det være relevant at tillægge det betydning, om den udvidede sendetilladelse antages at være til væsentlig gene, og om der i de tilstødende kommuner i forvejen er radio- eller tv-stationer. Kommunalbestyrelsen i en tilstødende kommune vil ikke kunne nægte, at en sådan udvidet tilladelse udstedes. Udvidelsen af sendetilladelsen forudsætter dog, at den berørte kommune høres herom.

Til stk. 3

Med bestemmelsen i stk. 3 fastholdes den hidtil gældende regel om, at samsending af udsendelser mellem flere lokale tilladelsehavere som udgangspunkt ikke er tilladt.

Ved samsending forstås det forhold, at et program udsendes samtidigt eller med en ubetydelig tidsforskydning af flere radio- eller tv-stationer.

Begrundelsen for forbuddet mod samsending er, at der ved samsending dels vil kunne etableres radio- og fjernsynsvirksomhed, der reelt udvider de lokale stationers tilladte sendeområde, og dels at man kan risikere, at en dominerende lokal radio- eller tv-station gennem sin dominerende stilling udkonkurrerer en lokal station i en anden kommune, eller gennem et fast samarbejdsforhold med en lokal station i en anden kommune opnår bestemmende indflydelse på programudbuddet, der reelt fratager stationen dens tilknytning til lokalområdet.

Der åbnes i stk. 3 imidlertid op for samsending, såfremt tilladelsehaverne er enige herom, og såfremt der er tale om enkeltstående samsendinger af midlertidig karakter. Formuleringen ”Enkeltstående samsendinger” er udtryk for, at samsendingerne skal ses som undtagelser. Formuleringen ”af midlertidig karakter” er udtryk for, at samsendingerne tidsmæssigt skal være af begrænset varighed. Den eksakte varighed kan ikke siges på forhånd, da det afhænger af karakteren af det, der bliver samsendt. Såfremt disse betingelser er opfyldt, anses de bagvedliggende hensyn bag det generelle forbud mod samsending respekteret.

Til stk. 4

I stk. 4 gives der mulighed for udstedelse af midlertidige lokale sendetilladelser, når der er tale om programmer om enkeltstående begivenheder i kortere perioder inden for et lokalt område. Bestemmelsen har til formål at give bedre muligheder for radio- og tv-dækning af begivenheder af kortere varighed på steder, hvor der ikke i forvejen er en tilladelsehaver, og hvor det af økonomiske og andre grunde kan være uoverkommeligt for KNR at dække begivenheden. Det kan eksempelvis være sportsbegivenheder, så som nationale mesterskaber, valgudsendelser m.v.

Til § 11

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 11 i den gældende landstingsforordning og omfatter både lokale og landsdækkende sendetilladelser.

Til stk. 1

Det præciseres som noget nyt i bestemmelsen, at en ansøger til en tilladelse til at udøve programvirksomhed skal være opmærksom på forinden at indhente frekvenstilladelse efter Anordning for Grønland af lov om radiofrekvenser. Naalakkersuisuts behandling af en ansøgning om sendetilladelse forudsætter således, at ansøgeren af egen drift forinden har indhentet en frekvenstilladelse. Den foreslåede ændring skal ses på baggrund af, at det nu nedlagte Radio- og tv-nævn tidligere også sørgede for at indhente frekvenstilladelse på ansøgerens vegne.

Det skal endvidere bemærkes, at der kan være tilfælde, hvor der ikke er behov for sendetilladelse men alene frekvenstilladelse. Det vil være aktuelt, når der er tale om distribution af programmer ved anvendelse af en frekvens men altså ikke udøvelse af programvirksomhed. I disse tilfælde skal den pågældende søge om frekvenstilladelse alene efter de herom gældende

regler. Da der ikke er tale om en frekvenstilladelse som en del af en sendetilladelse, skal ansøgning ikke indgives til og behandles af Naalakkersuisut, men direkte til den forvaltningsmyndighed, der varetager forvaltningen af frekvenstilladelser, jf. herom bemærkningerne til § 2.

Til stk. 2

I bestemmelsen angives sendetilladelseernes varighed. For så vidt angår landsdækkende sendetilladelse, vil Naalakkersuisut som et vilkår for tilladelsen kunne fastsætte dennes varighed, jf. forslagens § 9, stk. 2.

Det fremgår i øvrigt af overgangsbestemmelsen i forslagens § 59, at sendetilladelser, der er meddelt før forslagens ikrafttrædelse, vil være gyldige indtil de udløber.

Til § 12

Bestemmelsen er overvejende en gengivelse af § 12 i den gældende landstingsforordning og omhandler dokumentationskrav i forbindelse med fremsendelse af ansøgninger om sendetilladelser.

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 fastsætter, hvad ansøgning om sendetilladelse skal indeholde. Den detaljerede regulering i bestemmelsen beror på, at ansøgeren har retskrav på at modtage lokal sendetilladelse, hvis de herom fastsatte betingelser er opfyldt. En af disse betingelser er, at dokumentationskravene vedrørende ansøgningen er opfyldt, jf. § 13, stk. 1, nr. 2.

Nr. 1 har til formål at give en klar identifikation af ansøgeren og mulighederne for at komme i kontakt med denne.

Nr. 2 har til formål at få identificeret ansøgeren i relation til de krav, der er fastsat i næringslovgivningen om registrering af virksomheder. Radio- og tv-stationerne har mulighed for som en del af stationernes finansieringsgrundlag at drive næringsvirksomhed. For at kunne kontrollere, at stationerne lovligt driver næringsvirksomhed, skal de opfylde kravene i lovgivningen om næringsvirksomhed, og dette kan lettest kontrolleres ved at anmode om deres GER-nummer (nummer i Grønlands Erhvervs Register) og deres driftsenhedsnummer.

Nr. 3 har til formål at få klarlagt, om der er tale om landsdækkende eller lokal programvirksomhed.

Nr. 4 har til formål at få klarlagt, hvor stort et område den pågældende station vil kunne dække. Dette har i betydning i forhold til bestemmelsen i forslagens § 10, stk. 2, om, at en lokal

sendetilladelse som udgangspunkt alene giver tilladelse til at sende inden for den pågældende kommune.

Nr. 5 har til formål at få klarhed over, hvilken form for programvirksomhed, der påtænkes udøvet, herunder om der er tale om radio eller tv eller begge dele.

Nr. 6 har til formål at få klarlagt, hvem, der ejer den pågældende station, og hvorledes stationen ledelsesmæssigt styres. Dette har betydning i forhold til eventuelle ansvarspådragende handlinger fra den pågældende stations side og i relation til, hvem der udadtil kan handle på stationens vegne. Den udstedende myndighed vil kunne kræve disse oplysninger dokumenteret, eventuelt i form af vedtægter eller lignende.

Nr. 7 har betydning i relation til bestemmelsen om forbud mod samsending, idet ejerskab af eller fast samarbejdsforhold med anden lokal station muligvis kan være en indikator for, at der ikke er tale om enkeltstående samsendinger af midlertidig karakter mellem de omhandlede stationer.

Nr. 8 har til formål at give orientering om eventuelle samarbejdsplaner med eksempelvis KNR, andre radio- eller tv-stationer eller eksterne producenter i øvrigt.

Nr. 9 har til formål at give et overblik dels over den enkelte stations programudbud dels over det samlede programudbud fra alle stationerne.

Nr. 10 har til formål at give et overblik over, hvornår den pågældende station agter at udøve sin programvirksomhed.

Nr. 11 har til formål at give oplysninger om udgifter og indtægter, herunder hvor store indtægter de enkelte stationer forventer fra forskellige indtægtskilder, herunder gennem tilskud fra Landskassen og reklameindtægter.

Nr. 12 har sammenhæng med nr. 4 og har til formål at give oplysning om de enkelte stationers tekniske udstyr til Radioforvaltningens sikring af, at der anvendes godkendt udstyr, og om tekniske muligheder.

Nr. 13 betyder, at ansøgeren til en sendetilladelse også forinden skal have søgt om frekvenstilladelse.

Til stk. 2

Hvis ansøgeren er en juridisk person, skal den eller de personer, der underskriver på ansøgerens vegne, som udgangspunkt være dem, der er tegningsberettigede ifølge selskabskatten. Er denne forudsætning ikke opfyldt, kan det medføre, at ansøgningen afvises på grund af mang-

lende gyldig underskrift. Accepteres derimod en ansøgning, selv om den er underskrevet af en anden person end den formelt tegningsberettigede, vil den ansøgende virksomhed være bundet af ansøgningen, medmindre andet følger af de privatretlige regler om fuldmagt og prokura m.v.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til formål at sikre, at den tilladelsesudstedende myndighed til enhver tid får relevante oplysninger om ændringer vedrørende de forhold, der har betydning for udstedelse af tilladelse.

Til stk. 4

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om ansøgningsprocedure og supplerende oplysninger, der skal fremgå af ansøgningen ud over, hvad der fremgår af stk. 1. Det kan være bestemmelser om ansøgningsfrister, dokumentationskrav mv. Supplerende oplysninger i forhold til de i stk. 1 nævnte kan eksempelvis være oplysninger om regnskabsmæssige forhold, der uddyber, hvordan driften af den pågældende station finansieres, jf. stk. 1, nr. 11.

Til § 13

Bestemmelsen er en gengivelse af § 13 i den gældende landstingsforordning og omhandler krav vedrørende udstedelse af lokale sendetilladelser.

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, under hvilke betingelser, der skal udstedes lokale sendetilladelser til selskaber, foreninger eller lignende, men altså ikke kommuner, idet der for kommuner også er andre betingelser, jf. stk. 2. ”Lignende” relaterer sig til såvel ”selskaber” som ”foreninger”. Der kan således eksempelvis være tale om andre virksomhedstyper, sammenslutninger og organisationer.

Der er ikke frekvensknaphed i Grønland, hvorfor der i princippet ikke er grænser for antallet af lokale radio- og tv-stationer. Der er ingen begrænsninger i forhold til ejerskab af flere stationer, men det bemærkes, at den grønlandske konkurrencelovgivning, herunder bestemmelser om misbrug af dominerende stilling, skal respekteres.

I nr. 1 fastslås det, at selskabet, foreningen eller lignende skal have hjemsted i Grønland. Dette betyder, at hovedkontoret eller eventuelt den bestemmende eller programansvarlige enhed skal ligge i Grønland og dermed være undergivet grønlandsk lovgivning.

Nr. 2 har til formål at sikre, at de ønskede oplysninger i ansøgningen tilvejebringes.

Nr. 3 har til formål at sikre, at der ikke gives tilladelse til lokale radio- og tv-stationer, hvis programvirksomhed anses for at stride mod loven. Det kan eksempelvis være programvirksomhed med racistisk indhold.

Nr. 4 skal ses i sammenhæng med, at ansøgeren til en lokal sendetilladelse også skal kunne dokumentere at have skaffet sig frekvenstilladelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen omhandler betingelserne for udstedelse af lokal sendetilladelse til en kommune. Kommunens adgang til at udøve programvirksomhed begrænses af, at formålet med virksomheden alene må være at stille produktions- og sendefaciliteter til rådighed for interesserede borgere eller at formidle faktisk information om og fra kommunen. Kommunal information kan f.eks. omfatte oplysninger om kommunalplaner, eller servicemeddelelser til borgerne. Kommunen kan efter denne bestemmelse f.eks. etablere et mediehus, men kan ikke have indflydelse på indholdet i programvirksomheden undtagen adgangen til at formidle faktuelle informationer om og fra kommunen.

Til § 14

Bestemmelsen er overvejende en videreførelse af § 14 i den gældende landstingsforordning og omhandler landsdækkende sendetilladelser.

Til stk. 1

Bestemmelsen omhandler forudsætningerne for opnåelse af landsdækkende sendetilladelse. Bestemmelsen er ensbetydende med, at andre end KNR kan udøve landsdækkende programvirksomhed. I modsætning til de lokale sendetilladelser, opnås der ikke retskrav på udstedelse af landsdækkende tilladelse, selv om betingelserne for opnåelse af tilladelse er opfyldt. Dette er begrundet i, at det er fundet hensigtsmæssigt, at tilladelse kun udstedes, hvis det efter en samlet vurdering findes hensigtsmæssigt. Naalakkersuisut vil som nævnt i forslaget § 9, stk. 2, desuden kunne fastsætte vilkår for en landsdækkende sendetilladelse. Opfyldelse af betingelserne i § 14 er således alene nødvendige forudsætninger i relation til muligheden for udstedelse af en tilladelse, men betyder ikke, at tilladelse dermed automatisk udstedes.

Om fortolkningen af udtrykket ”lignende” henvises til bemærkningerne til § 13.

Nr. 1 fastslår, at betingelserne for lokal sendetilladelse skal være opfyldt. Der henvises om baggrunden for disse betingelser til bemærkningerne til forslaget § 13.

Nr. 2 er begrundet i, at en lokal radio- eller tv-station, som samtidig også er landsdækkende, vil medføre, at den reelt ikke er lokal. Der kan fra bestemmelsen således også sluttes, at der

ikke kan gives lokal sendetilladelse til en radio- eller tv-station, som i forvejen har en landsdækkende sendetilladelse.

Nr. 3 har til formål at sikre, at der er seriøsitet og omhyggelige overvejelser bag den planlagte virksomhed.

Nr. 4 har til formål at sikre, at virksomheden enten selv ejer tilfredsstillende sendemuligheder eller har lavet aftale med andre herom, der sikrer, at virksomheden ville kunne udøve landsdækkende programvirksomhed.

Nr. 5 er ny og har til formål at sikre, at den landsdækkende programvirksomhed kan bidrage til at skabe et tilfredsstillende medietilbud.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at en kommune ikke vil kunne få landsdækkende sendetilladelse. Dette er begrundet i, at kommuner kun under bestemte forudsætninger, jf. § 13, stk. 2, vil kunne opnå lokal sendetilladelse, og at disse forudsætninger ikke anses for at være til stede i relation til landsdækkende programvirksomhed. Dertil kommer den kommunalretlige grundsætning, at en kommunes opgaver og aktiviteter skal være relateret til kommunens eget geografiske område mv.

Til § 15

Bestemmelsen er i det hele en videreførelse af § 15 i den gældende landstingsforordning, som har til formål at skabe klarhed over ansvarsforholdene.

Til stk. 1

Angivelsen af en programansvarlig skal sikre, at man kan finde frem til den personkreds, som kan pålægges bøde- eller erstatningsansvar efter inatsisartutloven, efter landstingslov nr. 17 af 19. november 2007 om medieansvar samt eventuelt ansvar efter kriminalloven. Det forudsættes i den forbindelse, at den programansvarlige i videst muligt omfang skal have kendskab til, hvem der har deltaget i eller på anden måde medvirket til udsendelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen omhandler krav om identifikation af den programansvarlige, jf. stk. 1, og af radio- eller tv-stationen. Formålet er at sikre kendskab til hvem, der står bag en udsendelse, blandt andet med henblik på behandlingen af mulige sager om programvirksomheden.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver en tilsynspligt, hvorefter KNR og indehaveren af tilladelsen skal påse, at bestemmelserne for virksomheden overholdes.

Til § 16

Bestemmelsen består af en delvis gengivelse af § 16 i den gældende landstingsforordning om forpligtelsen til at udsende udsendelse af beredskabsmæssig betydning. Bestemmelsen er nu blevet tilføjet en ny regel, der omhandler oplysninger af generel interesse for borgerne.

Til stk. 1

Bestemmelsen kan eksempelvis tænkes anvendt i tilfælde af katastrofer, eller krise- eller krigssituationer og lignende. Bestemmelsen skal for så vidt angår krise- eller krigssituationer ses som et led i planlægningen af beredskabet.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og omhandler meddelelser om samfundsinformation af generel interesse for borgerne, som også går under benævnelserne ”OBS-udsendelser”. At der er tale om ”meddelelser” relaterer sig til, at udsendelserne forventes at bestå af kortere indslag i form af såkaldte ”spots” på f.eks. et minuts varighed og altså ikke egentlige programmer. At informationen beskrives som offentlig, beror på, at det helt overvejende er offentlige myndigheder, som initierer udsendelserne, idet oplysningerne spredes i det offentlige interesse.

Der er tale om udsendelsestyper, som gør opmærksom på særlige samfundsmæssige anliggender, ligesom det er et krav for at være omfattet af bestemmelsen, at udsendelserne ikke indeholder entydige anbefalinger eller anprisninger for bestemte anskuelser. Det forudsættes samtidig, at oplysningerne er saglige og upartiske. Udsendelserne adskiller sig herved fra reklamer, som indeholder anbefalinger eller tilstræber at fremme bestemte anskuelser, produkter eller tjenesteydelser.

Udsendelserne kan ud over eksponering af samfundsmæssige anliggender også omhandle rådgivning vedrørende almene livsforhold, borgernes rettigheder og pligter, ligesom oplysningerne kan dreje sig om humanitære eller sundhedsmæssige forhold, trafik og miljø. Oplysningerne kan have til formål at understøtte forskellige sundheds- eller sikkerhedskampagner og indeholde information om, hvor borgerne kan hente hjælp, råd og vejledning.

Det forudsættes ligeledes, at KNR, inden for de rammer der måtte blive fastsat af stk. 3, har den redaktionelle frihed til at bestemme, hvornår aktuelle meddelelser kan indgå i institutionens programvirksomhed, og hvor på sendefloden udsendelserne placeres. Da stk. 2 er formuleret som en pligtbestemmelse, har KNR ikke adgang til at forhåndsgodkende et meddelelsesindslag. Såfremt KNR efter et gennemsyn af meddelelsesindslaget måtte finde, at dette ikke indfrier kravene til at være omfattet af § 16, stk. 2, er det imidlertid forudsat, at Naalackersuisut lader KNR's synspunkter indgå i sine overvejelser og medvirker til at finde en mindelig løsning. Der kan i den forbindelse aftales ændringer, hvilket også omfatter indslagernes varig-

hed, både i forhold til længden af det enkelte indslags varighed og den periode, som indslaget sendes i.

Såfremt der ikke kan opnås enighed om, hvorvidt et meddelelsesindslag lever op til rammerne ifølge § 16, stk. 2, bør sagen forelægges til endelig afgørelse for KNR's bestyrelse, jf. § 30, stk. 2, 1. pkt. Bestyrelsen træffer sin beslutning under ansvar efter § 32, stk. 1.

Til stk. 3

Bemyndigelsesbestemmelsen kan i relation til beredskabsudsendelser blandt andet tænkes anvendt til at fastsætte regler om, hvor hurtigt meddelelser skal gives, hvor ofte, i hvilken form og i hvilke medier, hvilket vil sige radio eller tv eller begge dele, samt evt. tekst-tv. Bestemmelsen giver ikke adgang til at pålægge KNR en udbredelse af meddelelser via sin internet-side, da denne ikke henhører under stationens programvirksomhed.

Bemyndigelsesbestemmelsen kan ligeledes anvendes til at fastsætte regler om, hvornår udsendelserne skal være modtaget hos KNR og i hvilket format.

Til § 17

Bestemmelsen er i det hele en videreførelse af § 17 i den gældende landstingsforordning og omhandler en opbevarings- og afleveringspligt, der skal ses i lyset af tilsynsmyndighedens muligheder for til enhver tid at vurdere, om KNR eller sendetilladelsens indehaver overholder reglerne om radio- og tv-virksomhed.

Bestemmelsens 1. pkt. indeholder endvidere en bemyndigelse, som ikke er blevet udnyttet ifølge den tilsvarende regel i gældende landstingsforordning. Bemyndigelsen kan anvendes til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om eksempelvis opbevaringsmåder og særlige sikkerhedsforanstaltning. Dette skal ses i lyset af, at der ikke på forhånd er fastsat krav om, hvordan, herunder i form af hvilke medier, en opbevaring af udsendelserne skal ske. Det er dog under alle omstændigheder forudsat i § 17, at opbevaring sker på betryggende vis.

§ 18

Bestemmelsen er en gengivelse af § 18 i den gældende landstingsforordning og har som formål at sikre befolkningen mulighed for at kunne gøre brug af programarkiver eksempelvis med henblik på forskning eller studier m.v.

Bestemmelsen omfatter alene de stationer, der modtager tilskud fra det offentlige. Bestemmelsen forpligter KNR og de tilskudsfinansierede lokale radio- og tv-stationer til at sikre befolkningen en let og uhindret adgang til programarkiverne. Dette forpligter stationerne til at oprette databaser, som vil muliggøre hurtig fremfindning af de ønskede programmer.

Bestemmelse indeholder ingen pligt til sikre borgerne en direkte adgang til databasen via internet mv., og borgerne har som udgangspunkt ikke krav på fysisk adgang til programarkiverne. For at give rimelig mulighed for forskningsarbejde med arkivmateriale kan det dog efter omstændighederne være påkrævet, at der i et passende omfang stilles både fysisk adgang og praktisk vejledning til rådighed for forskere og journalister mv., medmindre alt relevant materiale er tilgængeligt via internet etc.

Bestemmelsen forpligter ikke stationerne til at udlevere materialet i originalversioner. Såfremt der ønskes kopiering eller postforsendelse af materiale, vil stationen kunne opkræve betaling herfor svarende til udgifterne herved. Ved ”programarkiver” forstås alene arkiver over programmer, der har været udsendt. Uredigerede eller delvist redigerede optagelser samt færdigredigerede ikke-offentliggjorte programmer er derimod ikke omfattet.

Det er desuden stationernes ansvar at sikre, at der ikke sker brud på ophavsretlige regler.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og har til hensigt at kompensere de i stk. 2 nævnte foretagender for deres arbejde med at stille programarkiver til rådighed. Det forudsættes, at gebyrerne alene dækker radio- og tv-foretagendernes arbejde i henhold til stk. 1, således at radio- og tv-foretagenderne ikke tjener på gebyrerne.

Til § 19

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende landstingsforordnings § 19 og regulerer spørgsmålet om, hvornår en sendetilladelse kan inddrages midlertidigt eller endeligt.

Til stk. 1

Bestemmelsen omhandler alene lokale sendetilladelser og skal sikre, at betingelserne for opnåelse af sendetilladelse til enhver tid skal være opfyldte, og at tilladelser, der gennem en længere periode (over 1 år) ikke er udnyttet, kan inddrages. Dette har til formål at sikre mod inddragelse i tilfælde, hvor manglende udnyttelse af tilladelsen kun har midlertidig karakter.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver de konkrete omstændigheder, der kan begrunde inddragelse af en lokal sendetilladelse.

Det fremgår af nr. 1, at inddragelse vil kunne ske, hvis forpligtelsen i forslaget §§ 15-18 ikke efterleves, herunder de anførte pålæg og administrative forskrifter. Dette er fundet hensigtsmæssigt for at sikre opfyldelsen af forpligtelser, der medfølger ved opnåelse af sendetilladelse.

Ifølge nr. 2 kan inddragelse ske, hvis indehaveren af en sendetilladelse ikke opfylder sin forpligtelse til at oplyse om ændringer i de oplysninger, der skal indgå i ansøgning om sendetilladelse. Kun herved vil der kunne opnås tilstrækkelig sikkerhed for, at den udstedende myndighed får kendskab til ændringer, der betyder, at betingelserne for opnåelse af sendetilladelse ikke længere er opfyldt. Samtidig holdes myndigheden orienteret om væsentlige ændringer i programudbydernes aktiviteter og tekniske muligheder mv.

Bestemmelsens nr. 3 har til formål at sikre overholdelse af bestemmelserne om reklamer og sponsorering i radio og tv, hvilket blandt andet kan opnås gennem eventuel inddragelse af sendetilladelsen ved brud på f.eks. reklamereglerne.

Bestemmelsens nr. 4 skal ses som supplement til de i nr. 1-3 nævnte kvalificerede tilfælde, hvor overtrædelse én gang, uanset hvor alvorlig overtrædelsen er, vil kunne medføre inddragelse. Det er fundet hensigtsmæssigt, at der som hidtil også vil kunne ske inddragelse ved andre overtrædelser, men kun hvis de er grove eller af gentagen karakter.

Bestemmelsens nr. 5 gør det muligt at benytte inddragelsesmuligheden som sanktion ved overtrædelser af anden lovgivning. Det er fundet hensigtsmæssigt, at der skal være tale om grove overtrædelser eller overtrædelser af gentagen karakter.

Bestemmelsens nr. 6 skal ses i sammenhæng med, at sikring af frekvenstilladelse er en forudsætning for at erhverve en sendetilladelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen omhandler mulighederne for inddragelse af landsdækkende sendetilladelse.

Det fremgår af bestemmelsen, at inddragelse kan ske i samme tilfælde som ved lokal radio- og tv-virksomhed men tillige, hvis fastsatte vilkår for tilladelsen ikke længere er opfyldt.

Til § 20

Bestemmelsen er en videreførelse af § 20 i den gældende landstingsforordning

Til stk. 1

Stk. 1 fastlægger, hvilke programtyper og tjenester KNR er forpligtet til at levere. Disse samfundspålagte opgaver defineres som KNR's public service forpligtelser. De enkelte programtyper og tjenester svarer i det hele til de programtyper og tjenester, som KNR efter den gældende forordning er pålagt at levere, og som også omfatter undervisning.

Bestemmelsens 2. pkt. indebærer, at public service udbud ikke kun formidles til den grønlandske befolkning ved anvendelse af de hidtil kendte metoder, dvs. ved hjælp af radioanlæg, herunder satellit, eller fællesantenneanlæg, men også ved hjælp af andre elektroniske kommunikationssystemer som eksempelvis internettet. Disse tjenester understøtter programvirksomheden og er forudsætningen for interaktiv radio- og tv-tilbud i dag. Med tilføjelse af ordene "andre elektroniske platforme" er der åbnet op for, at formidlingen kan ske via andre metoder end radio, tv og internet. Herved tages der i videst mulig omfang højde for konvergensudviklingen, dvs. sammensmeltningen af radio, tv, telefon, internet og computerteknologi, som åbner for nye former for formidling af blandt andet public service tilbud til befolkningen.

Bestemmelsen i stk. 1 fastsætter desuden KNR's rolle som landsdækkende public service station. KNR har således en forpligtelse til at nå ud til hele den grønlandske befolkning. Ved formuleringen "hele den grønlandske befolkning" er det tilsigtet, at KNR skal dække hele landet geografisk, men det er også tilsigtet, at KNR i sit udbud af programmer og tjenester skal tage hensyn til forskellige grupper i samfundet, herunder forskellige interessegrupper, og heraf følgende ønsker til programudbuddet hos befolkningen. Dette understreges yderligere af bestemmelserne i stk. 3 og stk. 4.

Til stk. 2

Ved kvalitet forstås såvel teknisk som journalistisk og indholdsmæssig kvalitet. Det er som udgangspunkt KNR selv, der fastsætter de kvalitetsmæssige kriterier inden for de vilkår, der måtte fremgå af public service kontrakten.

Til stk. 3

Bestemmelsen præciserer, at KNR har en forpligtelse til også i sit udbud at være landsdækkende. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at KNR også formidler udenrigsstof eller indslag om eller fra udlandet, som ikke har konkret relation til det grønlandske samfund. Som led i KNR's samfundsoplysende virksomhed er det således forudsat, at nyhedsformidlingen også omfatter nyheder fra udlandet, herunder de øvrige rigsdele.

Til stk. 4

Bestemmelsen har dels til formål, at KNR's udbud reelt bliver landsdækkende og dels at forpligte KNR til at gøre brug af eksterne producenter, herunder lokale radio- og tv-stationer, som leverandører af programmer til KNR's udsendelsesvirksomhed.

Til stk. 5

Bestemmelsen har til formål at sikre, at KNR's programudbud også tager særskilt sigte på KNR's medvirken til at styrke demokratiet. Det er i loven forudsat, at KNR bevarer politisk neutralitet og sikrer en ligelig repræsentation af partipolitiske synspunkter, jf. § 23. Dette gælder i helt særlig grad i forbindelse med politiske debatprogrammer, hvor partipolitiske repræsentanter kommer umiddelbart til orde. Ved sådanne debatprogrammer sikres KNR's

neutralitet bl.a. ved en bred sammensætning af debatpanelet, en ligelig fordeling af taletid samt neutralitet ved varetagelsen af ordstyrerrollen.

En evt. overrepræsentation af bestemte partipolitiske synspunkter skal være baseret på saglige kriterier, så som partiernes objektive muligheder for at opnå vælger tilslutning mv. Det kan således være acceptabelt, at landets mindste partier ikke får mulighed for at deltage i alle valgdebatprogrammer forud for et valg, såfremt disse partier samlet set får passende mulighed for at gøre KNR's lyttere og seere bekendt med deres synspunkter.

Til stk. 6

Formålet med bestemmelsen er at præcisere, at KNR har en særlig forpligtelse til at være initiativtager til og formidler af grønlandsk kunst og kultur, herunder også den grønlandske kulturarv.

Til stk. 7

Bestemmelsen skal sikre, at der i programudbuddet både er programmer målrettet børn og programmer, der er målrettet unge.

Til stk. 8

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der i programudbuddet også tages hensyn til grupper i befolkningen, som i kraft af deres handicap, navnlig hørehæmmede, ikke vil kunne have glæde af KNR's programudbud, med mindre udsendelserne eksempelvis tekster eller tegnsprogstolkes.

Til stk. 9

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der i programudbuddet også tages hensyn til de mindretal i befolkningen, der har et andet modersmål end grønlandsk. Med formuleringen "størst mulig hensyn" tages der højde for, at programmer rettet mod mindretal f.eks. ud fra redaktionelle overvejelser må placeres på mindre attraktive tidspunkter end programmer, der er rettet til de største seergrupper. Det er tilsigtet, at omfanget af den ønskede hensyntagen til sproglige mindretal bliver fastsat i public service kontrakten. Der henvises herom i øvrigt til forslags § 28, stk. 1, nr. 10, og bemærkningerne dertil.

Til § 21

Bestemmelsen er en gengivelse af den gældende landstingsforordnings § 21 og indeholder en negativ afgrænsning af, hvad programudbuddet ikke må indeholde.

Til stk. 1

Bestemmelsen har til formål at sikre, at alle grupper i befolkningen skal kunne gøre brug af KNR's programudbud uden at risikere at tage skade heraf. Mindreårige er mest påvirkelige af

programmerne, hvorfor det er fundet hensigtsmæssigt at pålægge KNR en særlig hensyntagen til denne gruppe.

Kriteriet "umotiveret vold" lægger op til en samlet bedømmelse af voldens virkning på seeren, under hensyntagen til voldshandlingens art, omfang og motivation, voldsøfrets situation og reaktion, scenens instruktion samt æstetiske og kunstneriske indtryk. Der skal ved vurderingen desuden anlægges en forskellig målestok ved bedømmelsen af voldsscener i underholdningsprogrammer, kunstprogrammer og nyheds- og dokumentarprogrammer, da især en censur mod voldsscener i de sidstnævnte programtyper må opvejes mod hensynet til en fri nyheds- og informationsformidling og samfundsdebat.

Spørgsmålet om sendetidspunktet kan og bør indgå i den samlede afvejning om et programs virkning på mindreårige. Det kan således være forsvarligt at sende et program med f.eks. et voldeligt indhold i de sene nattetimer, selv om det skønnes, at samme udsendelse ville være til alvorlig fare for mindreårige, hvis den blev sendt i dagtimerne.

Bestemmelsens 2. punktum har til formål at tydeliggøre accepten af visse stærke scener af væsentlig nyheds- og informationsværdi og samtidig tilgodese beskyttelsesinteressen over for børn og unge. Advarslen bør både gives forud for et program, hvori sådanne scener indgår, eksempelvis en film, og umiddelbart forud for enkeltstående indslag i et program, eksempelvis i en nyhedsudsendelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen skal ses som en særlig forpligtelse til overholdelse af regler om forbud mod diskriminering på grund af de i bestemmelsen nævnte forhold.

Til § 22

Bestemmelsen er en videreførelse af § 22 i den gældende landstingsforordning og relaterer sig til informationsformidling og ytringsfrihed og disses betydning for et demokratisk samfund.

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver det overordnede hensyn, som der skal lægges vægt på i forbindelse med programlægningen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der henhold til Grundlovens § 77 og den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10 ikke i almindelighed antages at gælde en såkaldt materiel ytringsfrihed. Ytringsfriheden forstås i stedet derhen, at der ikke på forhånd må opstilles hindringer i forhold til at komme til orde. Ytringsfriheden betyder i denne sammenhæng, at der udover at være plads til forskellige synspunkter også skal være mulighed for at eksponere disse uden vilkårlig indgreb fra myndighederne. Ytringsfriheden er derimod ikke et værn mod efterfølgende at blive draget til ansvar for ytringerne. Det er også i denne forståelsesramme, at bestemmelsen skal ses.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at sikre, at KNR gør det muligt for befolkningen at komme til orde i KNR og hermed medvirke til at fremme ytringsfriheden. Bestemmelsen pålægger KNR en særskilt forpligtelse til mod betaling at tilbyde bistand til lytternes og seernes udvikling af egne programmer og til på anden vis at udtrykke sig i KNR. Dette kan eksempelvis opfyldes ved at stille studiefaciliteter, teknisk udstyr og faglig rådgivning til rådighed. Med formuleringen ”de hermed forbundne udgifter” menes der, at KNR alene må afkræve brugerne en betaling, der svarer til udgifterne. KNR må således ikke i prisen indregne en fortjeneste.

Der skal også i forhold til sådanne programmer være en programansvarlig. Eftersom KNR er ansvarlig for hele programfladen, vil KNR også kunne opstille mindstestandarder. KNR kan som følge heraf også beslutte ikke at vise programmer, som ikke lever op til sådanne mindstestandarder.

Til § 23

Bestemmelsen er i det hele en gengivelse af gældende lovgivnings § 23 i den gældende landstingsforordning.

Bestemmelsen har til hensigt at fremhæve KNR's saglighed og neutralitet, og dermed sikre stationens troværdighed. Sagligheds- og neutralitetskravet gælder ikke alene i forhold til partipolitiske synspunkter, men også i trosspørgsmål og livaanskuelser mv. I forbindelse med vidensformidling indebærer kravet, at formidlingen ikke må fordreje eller underkende fakta, herunder videnskabelige kendsgerninger.

Der gælder særligt strenge krav til KNR's partipolitiske neutralitet, herunder ved politisk prægede debatprogrammer og valgudsendelser. Der henvises til lovbemærkningerne til § 20, stk. 5.

Til § 24

Bestemmelsen er en gengivelse af § 24 i den gældende landstingsforordning.

Ved "aktiv sprogpolitik" forstås, at KNR dels forpligtes til at fastlægge en sprogpolitik og dels, at denne politik skal være baseret på, hvordan KNR gennem sin programvirksomhed vil arbejde på at styrke det grønlandske sprogs bevaring og udvikling. Der ligger heri også en særlig forpligtelse for KNR til at anvende et korrekt sprog i sit programudbud.

Bestemmelsen knytter sig i øvrigt ikke til inatsisartutlov nr. 7 af 19. maj 2010 om sprogpolitik, som gælder uafhængigt af bestemmelsen og regulerer KNR's forpligtelse til at have en sprogpolitik for institutionens medarbejdere.

Bestemmelsen skal fortolkes i sammenhæng med forslagets § 20, stk. 1, som pålægger KNR at sikre sit public service udbud til hele den grønlandske befolkning, herunder også med respekt af forskellige sproggrupper. Bestemmelsen skal endvidere fortolkes i sammenhæng med forslagets § 20, stk. 9, som forpligter KNR til i sit programudbud at sikre, at der tages størst mulig hensyn til de mindretal i befolkningen, der har et andet modersmål end grønlandsk. KNR skal følgelig i sin sprogpolitik tage hensyn til, at væsentlige sproglige mindretal i befolkningen sikres passende adgang til samfundsinformation og -debat.

KNR's sprogpolitik skal til enhver tid være forenelig med rammerne i resultatkontrakten, herunder kravene ifølge § 28, stk. 2, nr. 10.

Til § 25

Bestemmelsen er en videreførelse af § 25 i den gældende landstingsforordning og relaterer sig til KNR's programvirksomhed.

Til stk. 1

Bestemmelsen har til formål at sikre, at en væsentlig del af en bestemt type af KNR's programmer produceres i form af egenproduktioner. At det netop er nyhedsprogrammer, der er fokuseret på, skyldes, at public service forpligtelsen indebærer særligt strenge krav til disse programmets kvalitet, troværdighed og saglighed. Ved nyhedsprogrammer er der således ingen krav om, at der også skal indgå udsendelser, som KNR ikke har produceret, jf. stk. 3 og § 20, stk. 4. Det er imidlertid ikke udelukket, at KNR kan sende eksternt producerede nyhedsreportager mv., såfremt disse lever op til samme høje kvalitetsstandard, som der er forudsat ved KNR's egenproducerede nyhedsprogrammer.

Til stk. 2

Bestemmelsen definerer begrebet "egenproduktion". Ved "redigerede programmer" forstås programmer, som er blevet redaktionelt behandlet inden udsendelse. Udenfor begrebet falder

eksempelvis programmer, som KNR har modtaget fra eksterne producenter eller gennem samarbejdsaftaler med andre tv-selskaber, så som udsendelser fra Danmarks Radio og direkte transmissioner fra Inatsisartut's forhandlinger. Reklamer falder også uden for bestemmelsen.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til formål at sikre, at det samlede udbud af programmer ud over egenproduktioner også består af indkøb fra eksterne producenter, og at en del af programudbuddet skal tilvejebringes gennem samarbejde med eksterne leverandører. Samproduktioner, hvor KNR er hovedproducent, falder uden for stk. 3, da disse henregnes til KNR's egenproduktioner, jf. stk. 2.

Til § 26

Bestemmelsen er i det hele en videreførelse af § 26 i den gældende landstingsforordning.

Bestemmelsen har til formål at sikre en dialog med befolkningen om programvirksomheden for herigennem i videst mulig omfang ved programlægningen at kunne tage hensyn til befolkningens ønsker. Dette indebærer imidlertid ikke, at KNR kun skal sende det, som et flertal i befolkningen ønsker, idet KNR i kraft af sin public service funktion også må sikre, at der er programudbud, som ikke nødvendigvis er ønsket af et flertal i befolkningen.

Der er ikke i loven fastsat krav om, hvordan dialogen skal sikres. Det står således KNR frit at vælge metoderne hertil. Det kan eksempelvis være gennem seer- og lytterundersøgelser på traditionel vis, i form af spørgeskemaundersøgelser eller gennem interaktive faciliteter via internettet eller på anden vis. I øvrigt kan det i § 33 nævnte Brugerråd også ses som et redskab til at opnå en sådan dialog.

Til § 27

Bestemmelsen er en videreførelse af § 27 i den gældende landstingsforordning og omhandler KNR's anvendelse af reklamer og sponsorering.

Reklamer og sponsorerede programmer er ikke en del af public service forpligtelsen, men begrundet i ønsket om at finansiere en del af KNR's virksomhed ved sådan indtægtsgivende virksomhed. Det er desuden i § 36, stk. 1, forudsat, at KNR's virksomhed blandt andet finansieres ved reklamer og sponsorerede programmer.

Til § 28

Bestemmelsen er overvejende en videreførelse af den gældende landstingsforordnings § 28 og angiver forpligtelsen til for Naalakkersuisut og KNR at indgå en resultatkontrakt, der også benævnes public service-kontrakt.

Resultatkontrakten skyldes overordnet KNR's placering uden for Selvstyrets almindelige instruktionsbeføjelse, jf. § 30. Resultatkontrakten er ikke en aftale i almindelig aftaleretlig betydning, som eksempelvis kan tvangsfuldbyrdes efter sit indhold ved domstolene. Resultatkontrakten skal i stedet opfattes som et kontraktlignende forhold, hvor der er opstillet en politisk given referenceramme for KNR samt en række resultatkrav for KNR's virksomhed, der kan bidrage til en fortsat effektivitets- og kvalitetsudvikling i KNR's opgaveløsning. Resultatkontrakten er således en gensidig tilkendegivelse fra henholdsvis Naalakkersuisut og KNR om den ønskede fremtidige udvikling i KNR's aktiviteter og de vilkår, der politisk gives herfor. Ansvar for, at KNR lever op til resultatkontrakten, påhviler til dagligt KNR's direktør, jf. § 34, stk. 1, 2. pkt., samt i sidste ende KNR's bestyrelse, jf. § 32, stk. 1, 2. pkt.

Hensigten med at indføre public service-kontrakt er således at sikre, dels at der fastsættes nogle præcise, målbare krav til KNR som public service station, dels at kunne justere på disse krav, således at kontrakten til stadighed er et udtryk for et realistisk billede af public service-forpligtelserne.

Udover at være et styrings- og kontrolredskab, som kan skabe gennemsuelighed i forhold til udbyttet af de skattefinansierede bevillinger, er kontrakten også et middel til samarbejde. Sidstnævnte udspringer af, at resultatkontrakten samtidig udgør et medium, som de centrale aktører kan mødes om, hvorfor kontraktens formål også er at skabe rammerne for dialog om leveringen af en given ydelse.

Ved at sætte fokus på centrale områder, og følge sammenhængen mellem de anvendte ressourcer og de opnåede resultater, opnår Naalakkersuisut en bedre indsigt i de ydelser og den service, som KNR leverer. Dermed gives der større mulighed for at reagere, såfremt forventningerne ikke indfries.

Som udgangspunkt skal mindre opgaveomlægninger, ændringer i aktivitetssammensætningen eller i aftalte målsætninger håndteres inden for de givne bevillingsmæssige rammer. Det samme gælder for mindre bevillingsmæssige ændringer, som i udgangspunktet ikke giver anledning til en ændret opgavesammensætning eller ændringer i de krav, der stilles i forbindelse hermed. Væsentlige ændringer i omfanget af KNR's opgaver, aktiviteter eller aftalte målsætninger vil derimod altid give anledning til en revurdering af KNR's bevillingsmæssige grundlag. Tilsvarende vil omfattende ændringer i KNR's bevillingsmæssige grundlag give

anledning til en revurdering af KNR's opgave- og aktivitetssammensætning, og de krav der stilles i forbindelse hermed.

Der er med bestemmelsen i forslaget § 28, stk. 6, pålagt KNR at udarbejde en årlig redegørelse om opfyldelse af resultatkontrakten. Denne afrapportering bygger på et tillidsforhold mellem KNR og Naalackersuisut, hvor det forudsættes, at afrapporteringen er retvisende og fyldestgørende. Den årlige afrapportering tjener som udgangspunkt for den dialog om målopfyldelsen, der er tilsigtet med styringsformen.

Naalackersuisuts kontrol med opfyldelsen af resultatkontrakten er ikke indskrænket til vurdering af den årlige redegørelse fra KNR, jf. stk. 6. Naalackersuisut påpeger således løbende over for KNR eventuelle forhold, der synes at være uforeneligt med det, der er aftalt i kontrakten. Det kan eksempelvis være manglende efterlevelse af et krav om et ugentligt minimum af bestemte programtyper. Der er ikke i loven knyttet sanktioner til manglende opfyldelse af resultatkontrakten, hvilket skyldes, at der som nævnt ikke er tale om en kontrakt i juridisk forstand. Naalackersuisuts sanktionsmuligheder over for KNR vil derfor være begrænset til de sanktionsmuligheder, der er forbundet med en institutions budgetansvar og derudover muligheden for at gøre et politisk ansvar gældende i forhold til bestyrelsen eller enkelte bestyrelsesmedlemmer.

Til stk. 1

Omfanget af de specifikke public service-forpligtelser forudsættes afstemt med størrelsen af landskassetilskuddet og KNR's øvrige indtægter.

At kontrakten skal være af 4-års varighed er primært begrundet i ønsket om at kunne give KNR's bestyrelse mulighed for at lave en længerevarende strategi for KNR's virksomhed. Det udelukker ikke, at der fra år til år kan laves justeringer i forhold til den indgåede aftale, hvilket kan være nødvendiggjort som følge af ændring i forudsætningerne for KNR's virksomhed, herunder også størrelsen af tilskuddet fra landskassen. Da der i finansloven ikke er hjemmel til at indgå kontrakter af en periode ud over bevillingsåret, vil resultatkontrakten blive udformet således, at det i selve resultatkontrakten fastsættes, at resultatkontrakten er betinget af de bevilgende myndigheders godkendelse.

Det påhviler Naalackersuisut og KNR i fællesskab at sikre, at resultatkontrakten fornyes i "passende tid" inden udløb af den forudgående kontrakt. Heri ligger for det første, at kontrakten skal indgås så rettidigt, at KNR kan nå at tilrettelægge sin virksomhed, så den lever op til kontraktmålene fra kontraktperiodens start. For det andet indebærer bestemmelsen, at der ikke må opstå perioder, der ikke er dækket af en resultatkontrakt, idet den nye kontrakt er forudsat at løbe fra det tidspunkt, hvor den forudgående kontrakt udløber.

Der kan i løbet af den 4-årige kontraktperiode aftales begrænsede justeringer af resultatkontrakten, jf. bemærkningerne til stk. 6.

Til stk. 2.

Bestemmelsen regulerer, hvad kontrakten som minimum skal indeholde. Dette er ensbetydende med, at flere forhold kan reguleres i kontrakten, hvis parterne er enige herom. Derudover kan Naalakkersuisut udnytte hjemlen i stk. 4 til at fastsætte yderligere regler om de public service forpligtelser, som kontrakten skal regulere.

Kontrakten skal tage stilling til følgende forhold, som er et udtryk for de indsats- og kerneområder, der tillægges størst vægt:

Nr. 1 vedrører tildeling af frekvenser, men regulerer ikke kapacitetstildeling som sådan. I Grønland er der ikke knaphed på frekvenser. Det skal således fremgå af kontrakten, hvor mange frekvenser/kanaler KNR har til sin rådighed til public service virksomhed.

Bestemmelsens nr. 2 har til formål at skabe overblik over KNR's økonomiske rammer i kontraktperioden. Heri indgår forventede indtægter fordelt på de forskellige finansieringskilder og budgetterede udgifter fordelt på KNR's enkelte aktiviteter. Resultatkontraktens tilskudsbeløb vil være fastsat under forbehold for bevilling, jf. bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsens nr. 3 angiver, at kontrakten skal indeholde præcise mål for et minimum for andelen af egenproduktion, jf. § 25, stk. 1 og 2. Målene kan fastsættes både i sendetimer og forholdsmæssigt i forhold til samlet sendetid.

I bestemmelsens nr. 4 fastsættes det, at kontrakten skal indeholde præcise angivelser af minimum for andelen af anden grønlandsk produktion. Dette kan fastsættes både i sendetimer og forholdsmæssigt i forhold til samlet sendetid. Ved anden grønlandsk produktion forstås al den produktion, som ikke omfatter KNR's egenproduktion. Herved forstås både produktioner fra lokale grønlandske radio- og tv-stationer og andre grønlandske medieproducenter, som ikke er radio- og tv-stationer.

Bestemmelsens nr. 5 fastsætter, at der skal angives minimum for andelen af indkøb fra eksterne producenter. Minimumgrænsen kan fastsættes både i sendetimer og forholdsmæssigt i forhold til samlet sendetid. I forhold til nr. 4 er der den forskel, at nr. 4 omhandler omfanget af den samlede andel af anden grønlandsk produktion, mens nr. 5 alene omhandler indkøbte programmer fra eksterne producenter. Nr. 5 omhandler således kun den grønlandske produktion, som er produceret af andre grønlandske radio- og tv-stationer end KNR.

Det fremgår af bestemmelsens nr. 6, at der skal angives et minimum for andelen af nyheds- og aktualitetsprogrammer. Ved aktualitetsprogrammer forstås programmer, der direkte vedrører

nyheder af politisk eller samfundsmæssig betydning, såsom programmer der består af kommentarer til nyheder, gennemgange af udviklingen i nyheder eller politiske holdninger til nyheder og aktuelle begivenheder. Kravet om fastsættelse af minimum for denne slags programmer hænger sammen med bestemmelsen om, at en væsentlig del af KNR's nyhedsprogrammer skal være egenproduktioner, jf. § 25, stk. 1.

I nr. 7 angives det, at der skal angives et minimum for andelen af programmer vedrørende kunst og kultur. Kravet om fastsættelse af minimum for denne slags programmer hænger sammen med præciseringen af KNR's forpligtelse til i sit programudbud at afspejle bredden i produktionen af kunst og kultur, jf. forslagens § 20, stk. 6.

Nr. 8 fastsætter, at der skal angives et minimum for andelen af programmer, der er målrettet børn, henholdsvis unge. Kravet om fastsættelse af minimum for denne type programmer hænger sammen med præciseringen af KNR's forpligtelse til i sit programudbud at sikre, at der er programmer, der er målrettet såvel børn som unge.

Det fremgår af bestemmelsens nr. 9, at der skal angives et minimum for andelen af undervisningsprogrammer. Kravet om fastsættelse af minimum for denne slags programmer hænger sammen med, at KNR er forpligtet til som en del af sin samlede public service forpligtelse at sikre befolkningen undervisningsprogrammer.

Bestemmelsens nr. 10 har til formål at angive, i hvilket omfang KNR servicerer forskellige sproggrupper i samfundet, herunder dansksprogede og eventuelle sproglige minoriteter i samfundet. Dette hænger sammen med forslagens § 20, stk. 1, som pålægger KNR at sikre sit public service udbud til hele den grønlandske befolkning, herunder også med respekt af forskellige sproggrupper. Bestemmelsen hænger tillige sammen med forslagens § 20, stk. 9, der forpligter KNR til i sit programudbud at tage størst mulig hensyn til de mindretal i befolkningen, der har et andet modersmål end grønlandsk.

Når der også skal ske en beskrivelse af fordelingen på forskellige programtyper er det for at gøre det muligt at prioritere indsatsen over for andre sproggrupper end den grønlandske på bestemte programtyper, eksempelvis på nyheds- og aktualitetsprogrammer. Beskrivelsen kan bl.a. indeholde mål for fremmedsproget tekstning af bestemte tv-programmer eller for en evt. andel af fremmedsprogede tekst-tv sider.

Nr. 11 er medtaget for at sikre, at de samlede lønudgifter holdes på et rimeligt niveau i forhold til KNR's samlede udgiftsniveau, ligesom lønudgifternes gennemsækelighed er af interesse for bevillingsyder.

Bestemmelsens nr. 12 har til formål at sikre, at der afsættes ressourcer til efter- og videreuddannelse, således at personalets faglige niveau til enhver tid er tilfredsstillende, hvilket er for-

udsætningen for opretholdelse af den kvalitet, man må forvente af en landsdækkende public service station.

Bestemmelsens nr. 13 knytter sig til, at KNR som hidtil har mulighed for ved siden af sin public service virksomhed også at have anden programvirksomhed og anden virksomhed, og at der i forslaget er fastsat, at der både budget- og regnskabsmæssigt skal ske en adskillelse af disse forskellige former af KNR's virksomhed.

Til stk. 3

Bestemmelsen definerer, hvad der i loven forstås ved anden grønlandsk produktion. Som ved egenproduktioner stilles der krav om, at der skal være tale om redigerede programmer.

Til stk. 4

Det fremgår af bestemmelsen, at genudsendelser, reklamer og andre uredigerede programmer ikke tæller med ved fastsættelsen af minimum for de enkelte produktionstyper. Dette skyldes navnlig, at disse anses for uvæsentlige i forhold til bevillingen.

Til stk. 5

Der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse, hvis tilsvarende bestemmelse i den gældende landstingsforordning ikke er blevet udnyttet.

Bestemmelsen kan benyttes til at fastsætte yderligere specifikke public service-forpligtelser, men inden for rammerne af de i loven fastsatte forpligtelser, samt til en præcisering af kravene.

Til stk. 6

Det fremgår af bestemmelsen, at KNR for hvert år i den 4-årige kontraktperiode skal redegøre for opfyldelse af kontrakten. Det vil være muligt på denne baggrund at justere kontrakten inden for 4-års-perioden. Justeringerne må kun angå nødvendige rettelse, f.eks. for at bringe kontraktens målsætninger i overensstemmelse med bristede forudsætninger om bevillings- og ressourcesituationen. Ikke-nødvendige rettelse er som udgangspunkt ikke tilladt, da loven ikke hjemler en genforhandlingsret inden for den 4-årige kontraktperiode. Selve kontraktperioden kan ikke gøres til genstand for justeringer.

Til stk. 7

At såvel public service kontrakten som den årlige redegørelse om opfyldelse heraf skal offentliggøres, beror på, at det findes væsentligt for synligheden af og dokumentationen for KNR's virksomhed, at offentligheden har adgang til at gøre sig bekendt hermed.

Til § 29

Bestemmelsen er en videreførelse af § 29 i den gældende landstingsforordning.

Bestemmelsen omhandler KNR's mulighed for at udøve virksomhed, der ikke relaterer sig til public service opgaverne, f.eks. udsendelse af programmer til udlandet, produktion af videokassetter, salg af programmer, udgivelse af publikationer, udlejning af effekter (udstyr) og faciliteter og afholdelse af kurser.

Adgangen til at udøve sådanne aktiviteter er blevet udvidet. Den teknologiske udvikling og den øgede konkurrence har medført et behov for at give KNR flere muligheder for at gå ind på andre områder end traditionel programvirksomhed og for at indgå i samarbejde med andre selskaber om medierelaterede aktiviteter.

Til stk. 1

Bestemmelsen regulerer KNR's adgang til at udøve anden programvirksomhed, dvs. programvirksomhed, der ligger ud over public servicevirksomheden.

Bestemmelsens 2. punktum fastslår, at KNR ikke kan udøve anden programvirksomhed i medfør af en tilladelse efter kapitel 3. Det er således ikke hensigten, at KNR, f.eks. ved at erhverve en særskilt sendetilladelse, skal kunne opnå en tilladelse til kommerciel radio- og tv-virksomhed og dermed konkurrere med øvrige private stationer. KNR vil derimod godt kunne indgå i samarbejde med radio- og tv-stationer, der har en tilladelse efter kapitel 3.

Bestemmelsens sidste punktum bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte regler om anden programvirksomhed. Dette kan være regler om forskellige former for anden programvirksomhed, herunder eventuelle vilkår for udøvelse heraf.

Til stk. 2

Ved øvrig virksomhed forstås i denne bestemmelse al virksomhed, der ikke er programvirksomhed. KNR kan ifølge bestemmelsen udøve denne type virksomhed, såfremt den har tilknytning til programvirksomheden eller såfremt det muliggør en bedre udnyttelse af KNR's eksisterende ressource. Sådanne aktiviteter kan f.eks. omfatte produktion af videokassetter, salg af programmer, udgivelse af publikationer, udlejning af udstyr og faciliteter og afholdelse af kurser samt indgåelse i samarbejde med andre selskaber om medierelaterede aktiviteter.

Hensigten med bestemmelsen er både at sikre de grønlandske forbrugere adgang til grønlandske public service-tilbud inden for det nye multimedie-område, at sikre KNR den bedst mulige stilling i konkurrencen med andre medievirksomheder, samt gøre bedst mulig brug af KNR's eksisterende ressourcer.

KNR's ressourcer med hensyn til f.eks. programmateriale, medarbejdernes ekspertise og tekniske faciliteter giver KNR gode muligheder for at få en fremtrædende position på det fremti-

dige mediemarked. Medieudviklingen vil i stadig højere grad gøre det vanskeligt at skelne mellem traditionelt tv og teletjenester. De teletjenester, som fremhæves som attraktive, er film på bestilling (video-on-demand), spil og forskellige forretningstjenester. Af andre typer kan nævnes undervisningsprogrammer leveret efter individuel bestilling af enkeltpersoner eller særlige grupper, programmer rettet til særlige interessegrupper og målrettede nyhedsprogrammer.

Forslaget giver blandt andet KNR mulighed for at udnytte overskydende kapacitet på deres sendenet/tildelte frekvenser til sådanne tjenester. KNR vil kunne gøre det enten ved at sælge sendetid til andre tjenesteudbydere eller ved selv at tilbyde teletjenester. Under hensyn til KNR's primære formål som radio- og tv-station forudsættes det, at de former for teletjenester, som KNR selv vil kunne tilbyde, har tilknytning til medievirksomhed i bred forstand. Det udelukker f.eks. almindelige telefonitjenester og lignende. Da udviklingen på området er uforudsigelig fastsættes der imidlertid ikke en udtømmende afgrænsning af mulige tjenester.

KNR vil kunne sælge overskydende kapacitet til udbydere af teletjenester uden andre begrænsninger end dem, der følger af anden lovgivning, herunder telelovgivningen.

Bestemmelsens 2. punktum forpligter KNR til mod betaling at vejlede lokale radio- og tv-stationer efter behov. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med intentionen om, at de eksterne producenter, herunder de lokale radio- og tv-stationer, i et vist omfang skal virke som leverandører af programmer til KNR, jf. forslagens § 20, stk. 4. Som det fremgår af § 29, stk. 3, 2. punktum, vil Naalakkersuisut kunne fastsætte regler om betalingsvilkårene for KNR's vejledning.

Til stk. 3

Bestemmelsen indeholder i stk. 3 en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte regler om anden virksomhed, herunder om begrænsninger i adgangen til at udøve øvrig virksomhed. Hjemlen er indsat for at kunne imødegå eventuelt utilsigtede virkninger af at åbne op for nye muligheder for at udøve øvrig virksomhed. Dette skal ses i lyset af, at området er uforudsigeligt og dynamisk. Bestemmelsen i 2. punktum har til formål at give Naalakkersuisut mulighed for at regulere betalingsvilkårene, såfremt der findes behov herfor.

Til stk. 4

I stk. 4 fastslås det, at betalings-tv ikke kan indgå i KNR's øvrige virksomhed.

Bestemmelsen indebærer en begrænsning i KNR's adgang til at udøve anden programvirksomhed og øvrig virksomhed, jf. stk. 1 og 2. Således kan betalings-tv ikke indgå i indtægtsgrundlaget. Ved betalings-tv forstås programmer, dvs. udsendelser af film, sport, m.v., som der skal betales for at få adgang til at se. KNR kan derfor ikke udbyde eksempelvis pay-per-view programmer, hvor borgerne skal betale for at få adgang til bestemte udsendelser.

Dette forbud skal ses i sammenhæng med forbuddet mod, at KNR tillige udøver programvirksomhed i medfør af en tilladelse efter kapitel 3. Med forbuddet sikres det tillige, at KNR ikke gennem et udbud af betalings-tv vil kunne tage eksistensgrundlaget væk fra andre stationer.

Til stk. 5

Bestemmelsen betyder bl.a., at der ikke må anvendes landskassemidler til øvrig virksomhed, og at handel med varer og tjenesteydelser mellem KNR og andre selskaber, herunder fuldt ud ejede datterselskaber, skal finde sted på konkurrencemæssige vilkår, herunder til markedspriser. Det samme gælder intern handel i KNR, hvis de kommercielle aktiviteter ikke finder sted i et selvstændigt selskab. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelsen om, at der skal ske en budget- og regnskabsmæssig adskillelse mellem KNR's public service virksomhed og anden programvirksomhed, henholdsvis øvrige virksomhed, jf. § 38, stk. 2 og 3.

Såfremt KNR's virksomhed ikke vurderes at foregå på konkurrencemæssige vilkår, kan spørgsmålet herom indbringes for Konkurrencenævnet.

Til § 30

Bestemmelsen er en videreførelse af § 30 i den gældende landstingsforordning og omhandler KNR's juridiske status.

Til stk. 1

Begrebet "en selvstændig offentlig institution" lovfæster KNR's status som en institution, der ikke er undergivet Naalakkersuisuts instruktionsbeføjelse i et sædvanligt over-/underordningsforhold. Dette tydeliggøres af, at KNR har sin egen bestyrelse, der har det overordnede ansvar for, at bestemmelser for institutionens virksomhed overholdes, jf. § 32 og bemærkningerne dertil. Selvstændigheden består således i, at ansvaret for KNR's virksomhed entydigt er placeret hos institutionen selv, således at institutionen kun er undergivet Selvstyrets instruktionsbeføjelse, hvor dette udtrykkeligt fremgår af lovgivningen.

Det er i den forbindelse centralt for en offentlig public service radio- og tv-station som KNR, at institutionens virksomhed afspejler selvstændighed, alsidighed og saglighed, idet institutionens upartiskhed ikke må kunne betvivles. De kvalitets- og neutralitetskrav, der er følger af public service forpligtelsen, kan kun repræsenteres af KNR på troværdig vis, hvis institutionen er sikret mod politisk motiveret indblanding i navnlig programfladen eller i forhold til institutionens redaktionelle frihed.

KNR's overordnede rammer, økonomiske grundlag og forpligtelser vil fortsat være reguleret af Selvstyrets lovgivning på området med tilhørende bekendtgørelser, ligesom institutionen i forhold til økonomi vil være omfattet af de bestemmelser, der gælder for Selvstyret,

At institutionen er offentlig, er primært begrundet i, at institutionens virksomhed for den største dels vedkommende er finansieret af offentlige midler. Som det fremgår af § 36 finansieres KNR's virksomhed blandt andet ved tilskud fra landskassen. Dette medfører, at KNR også er forpligtet til at følge de regler med hensyn til budget og regnskab, der er gældende for andre offentlige institutioner, der finansieres ved tilskud fra landskassen, jf. § 38, stk. 1. KNR vil således udover forpligtelsen til at følge de fastsatte regler for budget og regnskab også være forpligtet til at følge konkrete direktiver vedrørende budget og regnskab, eksempelvis forpligtelsen til at respektere en budgetramme og til at følge fastlagte administrative budgetprocedurer.

Til stk. 2

Selvstændigheden er desuden præciseret ved bestemmelsen i stk. 2, 1. pkt. om, at KNR's afgørelser i sager, der vedrører institutionens virksomhed, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Dette gælder dog ikke sager om god presseskik og genmæle, jf. stk. 2, 2. pkt.

Institutionens offentlige karakter, og det forhold, at dens virksomhed for den største dels vedkommende er finansieret af Landskassen, gør tillige, at de dele af dens virksomhed, der har karakter af forvaltningsvirksomhed er omfattet landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning og inatsisartutlov om Ombudsmanden for Inatsisartut. Institutionens virksomhed er herudover omfattet af landstingslov om offentlighed i forvaltningen.

Til § 31

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 31 i den gældende landstingsforordning og beskriver, hvorledes KNR's bestyrelse sammensættes, dens funktionsperiode, ligesom bestemmelsen også viderefører en hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte regler om honorering af bestyrelsen m.v.

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at bestyrelsen i forhold til den gældende landstingsforordning reduceres fra 7 til 5 medlemmer.

Det fremgår endvidere, at formanden som hidtil udpeges af Naalakkersuisut uden indstilling. Der er i forhold til den gældende landstingsforordning foretaget den ændring, at Naalakkersuisut herudover udpeger de øvrige medlemmer uden indstilling. Dette gælder dog ikke i forhold til det medlem, der som hidtil udpeges efter indstilling af de fastansatte medarbejdere i KNR.

Den foreslåede nye bestyrelsessammensætning skal ses i sammenhæng med det foreslåede Brugerråd, jf. § 33, idet forskellige brugerinteresser herved sikres en vis indflydelse på KNR's virksomhed gennem den lovfæstede rådgivningsadgang i relation til bestyrelsen.

Med hensyn til ændringerne i relation til de gældende regler henvises der til det under de almindelige bemærkninger, afsnit 2b, anførte.

Naalackersuisut skal samtidig i forbindelse med udpegelsen påse, at de personer, der påtænkes udpeget, indfrier de kompetencemæssige krav til at blive udpeget, jf. stk. 3.

Til stk. 2

Bestemmelsen skal sikre, at de udpegede medlemmer er myndige, og styrke KNR's uafhængighed fra politisk indflydelse, således at institutionens uvildighed og troværdighed dermed ikke kan drages i tvivl. Ud fra samme hensyn præciseres det som noget nyt, at officiel kandidatur til de omhandlede politiske hverv sidestilles med medlemskab i relation til ikke at kunne udpeges til bestyrelsen.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til formål at sikre, at bestyrelsen tilsammen besidder indsigt i såvel medie-faglige, kulturelle som ledelses- og erhvervmæssige forhold og dermed får de bedst mulige forudsætninger for at kunne lede en virksomhed, som forudsættes at agere på såvel mediefaglig, kulturel og erhvervmæssig vis.

Bestemmelsen fastsætter, at de medlemmer, der efter loven skal udpeges af Naalackersuisut uden indstilling, hver for sig skal repræsentere ledelsesmæssig eller erhvervmæssig indsigt. Som en nyskabelse foreslås en tilføjelse om, at medlemskab af bestyrelsen forudsætter, at medlemmerne indfrier kvalifikationskrav svarende til dem, der gælder for bestyrelser inden for Selvstyret. Dette med henblik på at styrke institutionens overordnede ledelse og skabe en så dynamisk og handlekraftig ledelse som muligt.

Det bestyrelsesmedlem, der udpeges efter indstilling fra KNR's faste medarbejder, er fritaget fra bestemmelsens kvalifikationskriterier for at sikre medarbejderne en tilstrækkelig grad af frihed til at vælge en person, der nyder deres tillid.

Til stk. 4

Bestemmelsen har til formål, at der som udgangspunkt ikke skal udpeges nyt medlem i funktionsperioden, selv om et medlem udtræder, afsættes eller har længerevarende forfald, idet en suppleant kan erstatte det udtrædende medlem. Det er som hidtil fundet hensigtsmæssigt, at der dog skal ske nyudpegning af formanden, såfremt denne udtræder eller afsættes. Ved formandens længerevarende forfald fungerer næstformanden som formand i perioden.

Til stk. 5

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der er en fast stedfortræder for formanden i dennes eventuelle forfald.

Til stk. 6

Bestemmelsen fastsætter bestyrelsens funktionsperiode. Den er som hidtil 4 år, ligesom bestyrelsesperioden tilsigter så vidt muligt at løbe parallelt med resultatkontraktens gyldighedsperiode. Efter lovens ikrafttræden udpeges en ny bestyrelse imidlertid første gang for perioden 1. august 2015 – 31. december 2018.

Tidspunktet for udpegelse af den nye bestyrelse og Brugerrådet er blevet fremrykket som følge af Børnetalsmandens høringssvar, hvori det anbefales, at man ikke venter med implementeringen af forslaget til 2016. Derfor effektueres både professionaliseringen af bestyrelsen og etableringen af Brugerrådet fra 1. januar 2015. Dette skyldes, at Brugerrådet er umiddelbart knyttet til professionaliseringen af bestyrelsen. Dette skyldes, at de interesser, der antages repræsenteret ved den nuværende bestyrelse, overgår til Brugerrådet. Hvis den nuværende bestyrelse skulle fortsætte sideløbende med Brugerrådet, vil de omhandlede interesser blive overrepræsenteret uden at bibringe institutionens øverste ledelse den ønskede professionalisering.

Bestemmelsen skal forstås således, at en siddende bestyrelse fortsætter, indtil en ny bestyrelse er konstitueret. Dette med henblik på at sikre, at institutionen til enhver tid har en overordnet ledelse, selv om der måtte indtræde forsinkelser i forhold til udpegelse af en ny bestyrelse.

Bestemmelsen fastslår i 2. punktum, at der kan ske genudpegning, men at dette kun kan ske én gang. Dette er ikke til hinder for, at et bestyrelsesmedlem efter en periode uden for bestyrelsen, vil kunne udpeges på ny.

Bestemmelsens 3. punktum fastholder Naalakkersuisuts mulighed for at udskifte medlemmer af bestyrelsen, når det enkelte bestyrelsesmedlem enten selv eller som en del af den samlede bestyrelse groft har tilsidesat det ansvar, der påhviler det enkelte medlem som bestyrelsesmedlem eller på anden vis har gjort sig uegnet til at bestride bestyrelseshvervet.

Det er den udpegende myndighed, der selv tager stilling til, om der er grundlag for en udskiftning af et eller flere bestyrelsesmedlemmer inden periodens udløb. Da 1 af bestyrelsesmedlemmerne er udpeget af Naalakkersuisut efter indstilling, vil den indstillende gruppe, KNR's medarbejderne, også kunne afgive indstilling om at udskifte det medlem, som er udpeget efter medarbejdernes indstilling. Naalakkersuisut er dog ikke forpligtet til at følge en sådan indstilling, ligesom Naalakkersuisuts aføgelse ikke vil kunne påklages.

Med vedtagelse af forslaget vil det samtidig blive slået fast, at der alene vil kunne ske udskiftning af et bestyrelsesmedlem inden periodens udløb, såfremt det pågældende bestyrelsesmedlem er omfattet af en af de to situationer, der er nævnt i bestemmelsen. Det er således ikke tilstrækkeligt, at den pågældende ikke længere nyder den udpegende myndigheds tillid eller på anden vis er faldet i unåde hos den udpegende myndighed. Hermed er der søgt tilvejebragt sikkerhed for, at udskiftning af bestyrelsesmedlemmer ikke anvendes som et middel til politisk indblanding i den kompetence, der er tillagt KNR's bestyrelse. Den selvstændighed, der er tillagt KNR, er der således ikke intentioner om at gøre begrænsninger i.

Med bestemmelsens formulering er der gjort udtømmende op med de situationer, hvor bestyrelsesmedlemmer kan afsættes inden udløbet af den periode, som de er udpeget for. Hermed er der på den ene side givet den udpegende myndighed en mulighed for at udskifte bestyrelsesmedlemmer, når der er en rimelig begrundelse herfor, og på den anden side er bestyrelsesmedlemmerne sikret mod en vilkårlig udskiftning således, at bestyrelsens og dermed KNR's selvstændighed ikke bliver begrænset.

Formuleringen "grov tilsidesættelse af bestyrelsesansvaret" betyder, at afsættelse af bestyrelsesmedlemmer på baggrund af disses varetagelse af bestyrelseshvervet alene kan ske, når varetagelsen af hvervet har været så utilfredsstillende, at forholdet ikke kan henregnes almindelig uagtsomhed. Bestemmelsen vil herefter eksempelvis kunne anvendes i tilfælde af alvorlig passivitet. Dette kan eksempelvis omfatte ingen eller kun meget begrænset deltagelse i bestyrelsesarbejdet eller unkladelse af at søge ulovlige dispositioner eller betydelige uhjemlede budgetoverskridelser standset. Derudover kan det omfatte indblanding i institutionens daglige virksomhed, herunder direktørens daglige arbejde eller andre aktiviteter, som hører uden for bestyrelsesmedlemmets kompetence. Det vil eksempelvis være klart diskvalificerende, hvis et bestyrelsesmedlem forsøger at påvirke redaktionelle beslutninger.

Med formuleringen "på anden vis gjort sig uegnet til at bestride bestyrelseshvervet" er det tilsigtet at give den udpegende myndighed mulighed for at udskifte et bestyrelsesmedlem, som ved sine handlinger uden for bestyrelsesarbejdet har gjort sig uegnet til at fortsætte sit hverv. Der er her navnlig tænkt på kriminelle handlinger, herunder i særdeleshed økonomisk kriminalitet, såsom underslæb, bedrageri, mandatsvig mv. Anden kriminalitet vil dog efter sin beskaffenhed også kunne medføre, at den pågældende ikke længere vil kunne nyde den tillid fra den udpegende myndighed, som var forudsætningen for udpegelsen. Hvorvidt den kriminelle handling vil kunne give anledning til udskiftning, beror alene på den udpegende myndigheds vurdering af forholdet.

Ud over de kriminelle handlinger vil et bestyrelsesmedlem også kunne afsættes under henvisning til uegnethed, såfremt den pågældende gennem sine handlinger eller unkladelser klart har demonstreret manglende vilje eller evne til at arbejde i bestyrelsens interesse. Manglende vilje eller evne til at arbejde i den udpegende myndigheds interesse vil derimod ikke kunne be-

grunde en afsættelse. Det vil tværtimod være diskvalificerende i forhold til evnen til at bestri- de bestyrelshvervet, hvis et bestyrelsesmedlem varetager den udpegende eller indstillende myndigheds eller organisations interesser, da det enkelte bestyrelsesmedlem alene skal vare- tage KNR's interesser.

Til stk. 7

Bestemmelsen viderefører den gældende landstingsforordnings hjemmel til at fastsætte regler om honorering af bestyrelsen. I øjeblikket gælder Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 14 af 26. marts 1998 om honorering af og udgiftsgodtgørelse til bestyrelsen i Kalaallit Nunaata Radioa (KNR).

Til § 32

Bestemmelsen er en videreførelse af § 32 i den gældende landstingsforordning om vedrører bestyrelsens ansvar og opgaver, ligesom bemyndigelsen til at fastsætte en vedtægt for KNR videreføres.

Til stk. 1

Det præciseres, at bestyrelsen har ansvaret for KNR's virksomhed og for public service- kontraktens opfyldelse, ligesom det præciseres, at bestyrelsen ikke må udøve indflydelse på den daglige programvirksomhed eller enkeltprogrammer.

Bestyrelsesansvaret kan udtrykkes således, at dispositioner, som er normale og forretnings- mæssige, ikke vil kunne aflede et ansvar. Dette betyder selvsagt også modsætningsvis, at be- styrelsen ikke må træffe ulovlige beslutninger, som man vidste eller burde vide, var ulovlige. Reglen for bestyrelsesansvaret betyder, at man til enhver tid skal handle fornuftigt og profes- sionelt og det er i den forbindelse ikke hovedreglen, at man drages personligt til ansvar for fejl- dispositioner af mere forretningsmæssig karakter. Bestyrelsesansvaret betyder således med andre ord, at man ikke må handle bevidst i strid med gældende lovgivning.

En grov tilsidesættelse af ansvaret som bestyrelsesmedlem kan resultere i, at medlemmet fra- tages sit bestyrelshverv efter bestemmelsen i § 31, stk. 6, 3. pkt.

Såfremt bestyrelsesmedlemmet under udøvelsen af sit hverv har begået en ulovlighed, herun- der medvirket ved en ulovlig bestyrelsesbeslutning, kan medlemmet endvidere pådrage sig et videregående ansvar, herunder et kriminalretligt ansvar og et personligt erstatningsansvar for forvoldt økonomisk skade. Bl.a. kan bestyrelsen eller ressortmyndigheden i sådanne situatio- ner indlede retlige skridt i form af en politianmeldelse eller anlæggelse af erstatningsretssag mod det pågældende medlem.

Til stk. 2

Ved almindelige retningslinjer forstås overordnede generelle rammer for KNR's virksomhed. Det kan eksempelvis være strategiplaner.

Til stk. 3

Det fremgår af bestemmelsen, at bestyrelsen ansætter og afskediger direktøren, mens ansættelse og afskedigelse af øvrige medlemmer af KNR's daglige ledelse varetages af direktøren, jf. § 34. Dette er begrundet i behovet for at sikre klarhed over kommandoveje og at sikre direktøren den fornødne kompetence til at lede og instruere samtlige ansatte i virksomheden.

Til stk. 4

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte en vedtægt for KNR. Bestemmelsen er blevet udnyttet til at udstede Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 17 af 1. juli 2005 om vedtægt for Grønlands Radio (KNR).

Til § 33

Bestemmelsen er ny og omhandler Brugerrådet. Rådets benævnelse afspejler det forhold, at der er tale om et rådgivende organ uden egentlig afgørelseskompetence, som kan indbringe relevante brugergrupperes synspunkter og viden.

Til stk. 1

Bestemmelsens overordnede formål er at forlene KNR's bestyrelse med en indholdsmæssigt og temamæssig indsigt. Rådets funktionsperiode er i øvrigt fastsat, således at den flugter med bestyrelsens funktionsperiode. Det skal i den forbindelse bemærkes, at tidspunktet for udpegelse af den nye bestyrelse og Brugerrådet er blevet fremrykket et år som følge af, at Børnetalsmandens i forbindelse med forslaget hørings anbefalede, at man ikke venter med implementeringen af forslaget til 2016. Der henvises i den forbindelse til det anførte under bemærkningerne til § 31, stk. 6.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver de myndigheder og organisationer, som indstiller medlemmer til udpegning til Brugerrådet. Brugerrådet er sammensat med henblik på at repræsentere den ekspertise, som de pågældende interessenter antages at besidde.

De i bestemmelsen nævnte interessenter antages alle at have særlig viden og interesse omkring indholdet af de opgaver, som loven forpligter KNR til at varetage i henhold til §§ 20-27. Det fremgår eksempelvis af § 20, stk. 7, at KNR skal udbyde programmer, der er målrettet børn og unge, ligesom det fremgår af § 24, at KNR skal bidrage til at bevare og udvikle det grønlandske sprog. Endvidere fremgår det af § 20, stk. 6, at programudbuddet skal afspejle bredden i produktionen af kunst og kultur samt reflektere mangfoldigheden af kulturinteresser i det grønlandske samfund. Desuden skal KNR i henhold til § 20, stk. 8 tilstræbe at styrke

adgangen til programudbuddet for personer med et handicap, ligesom KNR skal udsende et minimum af programmer, der er produceret af andre radio- og tv-stationer i Grønland, jf. § 28, stk. 1, nr. 4.

I forhold til bestemmelsens nr. 4 skal det bemærkes, at denne organisation i øjeblikket udgøres af Handicapforeningen i Grønland (Kalaallit Nunaanni Innarluutillit Piginnaanikitsut Kattuffiat).

Hvis der er flere landsdækkende organisationer, vil indstillingsbeføjelsen tilkomme den organisation, som har flest medlemmer.

Til stk. 3

Bestemmelsen tager højde for den situation, hvor en af de i stk. 2 nævnte interessenter af en eller anden grund ikke er i stand til at fremkomme med en indstilling. Eksempelvis er der i øjeblikket ikke en landsdækkende lytter- og seerorganisation.

Til stk. 4

Kravet i bestemmelsens 1. led om, at Brugerrådets medlemmer skal have bopæl i Grønland, skal sikre, at disse har et aktuelt og umiddelbart kendskab til samfundsforholdene her i landet samt til KNR's programflade.

Bestemmelsens andet led skal sikre rådet uafhængighed fra politisk indflydelse, således at rådets uvildighed og troværdighed ikke kan drages i tvivl. Brugerrådets rådgivning forudsættes således at blive ydet ud fra den viden, som rådet antages at besidde, ikke ud fra partipolitiske hensyn mv.

Bestemmelsens sidste led, hvorefter brugerrådets medlemmer ikke kan være ansat i KNR eller i en lokal radio- og tv-station, skyldes den omstændighed, at de pågældende synspunkter mv. i forvejen anses for at være repræsenteret i bestyrelsens, henholdsvis Brugerrådets sammensætning.

Til stk. 5

Bestemmelsen skal ses i lyset af, at der er tale om et organ, der henhører under styrelsen af KNR.

Til stk. 6

En bekendtgørelse om forretningsorden kan indeholde bestemmelser om f.eks. rådets mødevirksomhed, herunder i form af mødefrekvenser, mødeindkaldelser m.m. samt afgivelse af udtalelser. At der er tale om regulering i bekendtgørelsesform skyldes, at Brugerrådet befinder sig uden for Naalakkersuisuts instruktionsbeføjelse.

Til stk. 7

Idet medlemskab og deltagelse i rådets arbejde er frivilligt og ulønnet, forventes der alene at blive behov for at dække rejseudgifter og dagpenge.

Til § 34

Bestemmelsen er en videreførelse af § 33 i den gældende landstingsforordning om omhandler KNR's daglige ledelse.

Til stk. 1

Bestemmelsen har til formål at afgrænse direktørens ansvar i forhold til bestyrelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen indebærer, at direktøren også udvælger og ansætter medlemmerne af den øvrige daglige ledelse, jf. om baggrunden herfor bemærkningerne til forslaget § 32, stk. 3.

Til § 35

Bestemmelsen er en gengivelse af § 34 i den gældende landstingsforordning og vedrører de ansættelsesforhold, der gælder for KNR.

Det fremgår af bestemmelsen, at KNR på trods af institutionens selvstændighed fortsat skal følge de vilkår, der gælder for ansatte i Grønlands Selvstyre.

KNR's forpligtelse til at følge de for Selvstyret gældende ansættelsesvilkår, er navnlig begrundet i et overordnet ønske om udgiftsstyring samt i nogen grad hensynet til at sikre lige vilkår for alle Selvstyrets institutioner. Herudover er der indenfor disse rammer mulighed for en vis fleksibilitet ved tillægsfastsættelser inden for de indgåede overenskomster og aftaler, lige som der løbende er mulighed for at optage konkrete forhandlinger for nye stillinger og funktioner, som afviger væsentligt fra det generelt fastsatte i henseende til ansvar og kompetence m.v. Derudover kan der, hvis der kan opnås enighed herom med den forhandlingsberettede organisation, være mulighed for at afsætte en pulje med henblik på decentral lønfastsættelse i aftaleperioden.

Til § 36

Bestemmelsen er en gengivelse af § 35 i den gældende landstingsforordning og omhandler KNR's finansiering.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at KNR's virksomhed finansieres af tilskud fra landskassen, reklamer, sponsorerede programmer og indtægter ved en eventuel øvrig virksomhed. Øvrig virksomhed dækker anden programvirksomhed i henhold til forslaget § 29, stk. 1, og anden virksomhed i henhold til forslaget § 29, stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen vedrører omfanget af bevillingen til KNR, ligesom det fremgår, at Inatsisartut fastsætter tilskuddets størrelse og derved regulerer rammerne for KNR's virksomhed. Eksempelvis er den trækningsret, som KNR tidligere udnyttede til finansiering af nyt digitalt udstyr, blevet bevilget af Inatsisartut over finansloven.

Til § 37

Bestemmelsen er en videreførelse af § 36 i den gældende landstingsforordning og omhandler KNR's budget.

Til stk. 1

Bestyrelsen skal ved udarbejdelsen af budget respektere de af Selvstyret udmeldte budgetrammer, jf. § 38, stk. 1. Desuden skal udarbejdelsen af budget ske i overensstemmelse med den indgåede public service kontrakt. I public service kontrakten vil der være en beskrivelse af forventede indtægter i kontraktperioden. Viser disse forudsætninger sig ikke at holde stik, vil det kunne give anledning til, at der enten må foretages justeringer i kontraktens resultatkrav, eller at størrelsen af tilskuddet fra Inatsisartut må ændres, hvis det forventede aktivitetsniveau ønskes bibeholdt.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at sikre en budgetmæssig adskillelse mellem KNR's public servicevirksomhed og anden programvirksomhed, henholdsvis anden virksomhed. Dette skal ses i sammenhæng med kravet om tilsvarende regnskabsmæssig adskillelse, jf. § 38, stk. 2. Den budget- og regnskabsmæssige adskillelse har baggrund i kravet om, at KNR's øvrige virksomhed skal foregå på konkurrencemæssige vilkår, jf. forslaget § 29, stk. 5.

Til § 38

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 37 i den gældende landstingsforordning og omhandler fremgangsmåde i forhold til budget og regnskabsaflæggelse.

Til stk. 1

Begrundelsen for, at KNR skal følge de til enhver tid gældende bestemmelser for Grønlands Selvstyre om budget, regnskabsføring og regnskabsaflæggelse er, at KNR er en offentlig insti-

tution, der primært finansieres af tilskud fra Landskassen. Der henvises for uddybning herom til bemærkningerne til forslaget § 30.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at sikre en regnskabsmæssig adskillelse mellem KNR's public service virksomhed, anden programvirksomhed og anden virksomhed. Dette skal ses i sammenhæng med kravet om tilsvarende budgetmæssig adskillelse, jf. forslaget § 37, stk. 2. Den budget- og regnskabsmæssige adskillelse har baggrund i kravet om, at KNR's øvrige virksomhed skal foregå på konkurrencemæssige vilkår, jf. forslaget § 29, stk. 5.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver mulighed for, at Naalakkersuisut i bekendtgørelsesform kan fastsætte uddybende regler om den budget- og regnskabsmæssige adskillelse af KNR's forskellige former for virksomhed. En tilsvarende bemyndigelse i den hidtidige landstingsforordning er ikke blevet udnyttet.

Til stk. 4

For så vidt angår begrundelsen for, at årsregnskabet skal revideres af Grønlands Selvstyres revision, henvises til bemærkningerne til stk. 1 og forslaget § 30.

Til stk. 5

Bestemmelsen præciserer, at regnskabet ved forelæggelsen for Naalakkersuisut skal være godkendt af bestyrelsen. Som hidtil skal regnskabet forelægges Naalakkersuisut til godkendelse og efterfølgende forelægges for Inatsisartut til orientering.

Til stk. 6

Kravet om offentliggørelse af regnskabet skyldes ønsket om at synliggøre og dokumentere KNR's virksomhed for offentligheden.

Til § 39

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende landstingsforordnings § 38 og angiver betingelserne for opnåelse af grundtilskud til lokale radio- og tv-stationer.

Til stk. 1

De tre første betingelser i nr. 1-3 har til formål at sikre, at den pågældende station har ret til at udøve programvirksomhed, og at programvirksomheden udøves i overensstemmelse med de for Grønlands Selvstyre fastsatte regler for budget, regnskab og revision samt for dokumentation af programvirksomheden. Disse regler fremgår af budgetloven og administrative forskrifter udstedt i medfør heraf. Henvisningen i nr. 3 omhandler den administrative forskrift, hvor der bl.a. er fastsat tilskudsbetingelser.

Betingelsen i bestemmelsens nr. 4 har til formål at sikre, at den pågældende station varetager lokal nyhedsformidling, hvilket er begrundet i, at netop lokal nyhedsformidling vurderes at være en væsentlig forudsætning for demokratiet i lokalsamfundene.

Det præciseres samtidig, at kravet om at informere lokalbefolkningen om lokale nyheder i relation til lokale radio- og tv-stationer, der ansøger om tilskud, skal forstås som produktion af egentlige nyhedsprogrammer. Dette forudsætter et minimum af selvstændig research og redaktionel bearbejdning. Udsendelse af f.eks. vejrudsigter, borgmestertaler, eller formidling af oplysninger fra de lokale myndigheder i form af udsendelser som eksempelvis "kommune-nyt", som er bestilt og helt eller delvis finansieret af lokalforvaltningen, anses i den sammenhæng ikke for egentlige nyhedsprogrammer, og falder derfor uden for bestemmelsen. Det centrale er, at der skal ske en selvstændig lokal nyhedsformidling om lokale forhold, således at stationen har det redaktionelle ansvar for udsendelse af programmerne.

Det ligger ligeledes i bestemmelsen, at der er tale om formidling af aktuelle begivenheder. Hvis programmerne kun består af oplæsning uden et minimum af andre indslag i form af f.eks. reportager eller interviews, vil dette tale imod at betragte programmet som et nyhedsprogram. Endelig indgår det som et moment i vurderingen af, om der er tale om nyhedsprogrammer, at programmerne indeholder en vis emnemæssig variation i forhold til de valgte indslag.

Betingelsen i nr. 5 om, at stationen skal give lokalbefolkningen mulighed for at ytre sig, skal også ses som et middel til fremme af demokratiet i lokalsamfundet.

Betingelsen i nr. 6 er begrundet i ønsket om at sikre, at den enkelte lokale station i et vist omfang også selv producerer programmer. Formuleringen "udsende eller fordele" er anvendt for at tydeliggøre, at stationen kan udøve programvirksomhed enten gennem udsendelse eller gennem fordeling, jf. forslaget § 2, stk. 1.

Betingelsen i nr. 7 har til formål at sikre, at alle grupper i befolkningen skal kunne gøre brug af stationens programudbud uden at risikere at tage skade heraf. Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med § 21, stk. 1, jf. bemærkningerne desangående.

Betingelsen i nr. 8 skal ses som en særlig forpligtelse til overholdelse af regler om forbud mod diskriminering på grund af de nævnte forhold. Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med § 21, stk. 2, jf. bemærkningerne desangående.

Til stk. 2

Bemyndigelsen er indsat med henblik på, at Naalakkersuisut kan sikre, at forpligtelserne i henhold til stk. 1, nr. 4-6, varetages på et tilfredsstillende niveau.

Til stk. 3

Tilskud til radio- og tv-stationer udbetales også i dag kvartalsvis. Det er fundet hensigtsmæssigt, at denne praksis videreføres. Den kvartalsvise tilskudsudbetaling medfører, at der i forbindelse med hver udbetaling skal påses, om stationen stadig opfylder betingelserne for modtagelse af tilskud. Denne kontrol sker ved at undersøge, om de i stk. 1 nævnte betingelser fortsat er opfyldt. At tilskuddet udbetales forud er begrundet i, at tilskuddet ikke er gjort afhængig af et bestemt omfang af egenproduktionerne, bortset fra opfyldelsen af det fastsatte minimum.

Til stk. 4

Oplysningspligten skal ses i sammenhæng med stk. 1 og stk. 3. Tilskudsudbetaling skal således ophøre, hvis betingelserne for at oppebære tilskud ikke længere er opfyldt. Det er derfor nødvendigt at pålægge tilskudsmodtageren en oplysningspligt.

Til stk. 5

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Naalackersuisut får et overblik over de enkelte stationers faktiske programvirksomhed. Årsberetningen skal blandt andet indeholde en beskrivelse af stationens faktiske programvirksomhed i årets løb.

Til § 40

Bestemmelsen er i det hele en videreførelse af den gældende landstingsforordnings § 39 og omhandler betingelserne for tildeling af produktionstilskud til lokale tv-stationer. At produktionstilskud alene kan ydes til lokale tv-stationer beror på udgiftsniveauet for tv-produktion, ligesom produktionsudgifterne til radiovirksomhed er betydeligt mindre end til tv-egenproduktioner.

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at produktionstilskud kun kan ydes til tv-stationer, der opfylder betingelserne for modtagelse af grundtilskud, og at de herudover skal opfylde de af Naalackersuisut fastsatte minima for bestemte egenproduktioner. Naalackersuisut er i stk. 2 forpligtet til at fastsætte regler om, hvilke former for egenproduktioner, der berettiger til produktionstilskud.

Til stk. 2

Det er fundet hensigtsmæssigt, at der i bekendtgørelsesform fastsættes regler om, hvilke former for egenproduktioner, der berettiger til produktionstilskud. Bestemmelsen kan benyttes til at foretage en negativ afgrænsning af de programtyper, der ikke vil kunne medtælles i relation til berettigelsen til produktionstilskud. Baggrunden for denne kvalificering af egenproduktionerne er, at der ellers er en risiko for, at produktionstilskuddet ydes for egenproduktioner, som

ikke er baseret på en journalistisk eller mediefaglig tilgang, hvilket eksempelvis kan omhandle bingoudsendelser og trafikmeldinger.

Den tilsvarende bemyndigelse i den hidtidige landstingsforordning er udnyttet til at udstede Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 30. december 2004 om tilskud til lokale radio- og tv-stationer m.v.

Til stk. 3

Det er fundet hensigtsmæssigt, at produktionstilskuddet også udbetales kvartalsvis. I modsætning til grundtilskuddet udbetales det derimod bagud på baggrund af en opgørelse af den faktiske programvirksomhed i kvartalet forud derfor. Dette er begrundet i, at tilskuddet er gjort afhængig af det faktiske omfang af egenproduktionerne.

Det er ligeledes fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at genudsendelser, reklamer og andre uredigerede programmer ikke indgår i opgørelsen af egenproduktioner. Det samme gælder ved opgørelsen af KNR's egenproduktioner, jf. § 28, stk. 4.

Til stk. 4

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Naalakkersuisut får et overblik over de enkelte stationers faktiske egenproduktionsvirksomhed set over et år. Årsberetningen skal blandt andet indeholde en beskrivelse af stationens faktiske programvirksomhed i årets løb.

Til § 41

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 40 i den gældende landstingsforordning og omhandler tilskud til efter- og videreuddannelse af de lokale radio- og tv-stationers medarbejdere.

Til § 42

Bestemmelsen er i det hele en gengivelse af § 41 i den gældende landstingsforordning og regulerer spørgsmålet om, hvornår tilskud kan kræves tilbagebetalt.

Bestemmelsen fastslår ikke, hvilken tilskudsperiode, der vil kunne kræves tilbagebetaling for. Dette afhænger af en almindelig obligationsretlig bedømmelse af det konkrete tilfælde, hvor det blandt andet skal tillægges vægt, om forkerte eller mangelfulde oplysninger er givet, eller betalinger modtaget, i ond tro.

Til stk. 1

Bestemmelsen omhandler tilbagebetaling af grundtilskud. Tilbagebetalingsgrundlaget knytter sig til mangelfulde oplysninger og manglende opfyldelse af betingelserne for at opnå sendetil-ladelse.

Til stk. 2

Det fremgår af bestemmelsen, at der kan kræves tilbagebetaling i samme tilfælde som gælder for tilbagebetaling af grundtilskud. Dog er der ikke indsat bestemmelse om, at produktionstilskud kan kræves tilbagebetalt, hvis tilskudsmodtageren har undladt at oplyse om væsentlige ændringer i programvirksomheden. Dette skyldes, at produktionstilskuddet udbetales bagud på baggrund af den faktiske egenproduktionsvirksomheds omfang.

Til stk. 3

Bestemmelsen omhandler tilbagebetaling af grund- og produktionstilskud og tilskud til efter- og videreuddannelse. Affattelsen af bestemmelsen tilsigter at gøre det muligt i videst mulig omfang at kræve tilbagebetaling, hvis tilskuddet ikke anvendes til det bevilgede formål.

Til § 43

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 42 i den gældende landstingsforordning og består udover af en bemyndigelse af en bestemmelse, der omhandler uddelegering af administrationen af tilskud til lokal radio- og tv-virksomhed.

Til stk. 1

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til efter behov at kunne fastsætte regler om de enkelte tilskud, herunder regulere hvilke betingelser, der skal opfyldes for at kunne modtage tilskud.

Den tilsvarende bestemmelse i den hidtidige landstingsforordning er blevet benyttet til at udstede Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 30. december 2004 om tilskud til lokale radio- og tv-stationer m.v.

Det fremgår bl.a. af bekendtgørelsen, at organisationstilskud er betinget af, at organisationen indsender en række oplysninger til centraladministrationen, både i forhold til organisationens forhold og oplysninger om lokale radio- og tv-stationer. Det er i den forbindelse hensigten at lade organisationstilskud udgå som tilskudsbegreb, hvorefter der i stedet fastsættes regler om, at en bestemt del af tilskudsmidlerne kan anvendes til administration af den, som får uddelegeret administrationen af tilskudsreglerne.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at uddelegere tilskudsadministrationen helt eller delvist. Bestemmelsen foreslås i den forbindelse ændret, hvorefter tilskudsadministratio-

nen vil kunne uddelegeres til andre end en landsdækkende sammenslutning af lokale radio- og tv-stationer.

Bestemmelsens 2. pkt. er en bemyndigelsesbestemmelse, som ligeledes videreføres fra den gældende landstingsforordnings § 42, stk. 2, 2. pkt. På grundlag af bestemmelsen er administrationen af reglerne om grundtilskud blevet uddelegeret til de lokale radio- og tv-stationers nuværende sammenslutning, STTK. Dette har ikke foranlediget inhabilitetsproblemer, idet tildeling af grundtilskud er baseret på opfyldelse af objektive kriterier, hvori ikke indgår en skønsvurdering. Delegationen er sket i kraft af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 30. december 2004 om tilskud til lokale radio- og tv-stationer m.v. Bekendtgørelsen regulerer delegationens omfang, hvem der præcist udøver bemyndigelsen, rekurs af afgørelser og tilsyn med forvaltningsudøvelsen. Bestemmelsen har i øvrigt indtil 2010 også været benyttet til at uddelegere bl.a. administrationen af reglerne om produktionstilskud til det daværende Radio- og tv-nævn.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til formål at skabe størst mulig fleksibilitet i tilskudsordningen således, at eventuelle uforbrugte midler til grund- og produktionstilskud gør nytte et andet sted. Dette betyder, at uforbrugte budgetterede tilskud til stationerne kan anvendes til efter- og videreuddannelse af personalet på stationerne. Dette er sket ved Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 30. december 2004 om tilskud til lokale radio- og tv-stationer m.v.

Til § 44

Bestemmelsen er en videreførelse af § 50 i den gældende landstingsforordning og omhandler definition og identifikation af reklamer i radio og tv.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, hvad der i loven forstås ved reklamer. Bestemmelsen har til formål at præcisere, at der ved reklamer både forstås tydelige anbefalinger og anprisninger og mere skjulte reklamer gennem diskrete henvisninger, og at det ikke er afgørende, om der ydes vederlag for udsendelsen.

Bestemmelsens nr. 1 omhandler anprisninger i kommercielt øjemed, hvorved forstås, at anprisningen eller eksponeringen af en vareproducents eller tjenesteydelsesleverandørs navn, varemærke, varer, tjenesteydelser, virksomheder eller aktiviteter typisk har til formål at vække en købelyst i forhold til det, der reklameres for.

Det fremgår imidlertid samtidig af bestemmelsens nr. 2, at det for så vidt angår formidling af oplysninger og tilkendegivelse af synspunkter ikke er afgørende, om der ydes vederlag for

udsendelsen. Det fremgår derudover af bestemmelsen, at også udsendelser, der har til formål at fremme bestemte holdninger eller anbefalinger, kan omfattes af reklamebegrebet.

Bestemmelsen omfatter imidlertid ikke udsendelser, der vedrører generel information til borgerne. Sådanne udsendelser omhandler typisk samfundsinformation om almene livsforhold, borgernes rettigheder og pligter, ligesom oplysningerne kan omfatte humanitære og sundhedsmæssige forhold, trafik og miljø m.m. Disse udsendelser anses ikke for reklamer, idet de ikke indeholde entydige anbefalinger og anprisninger af bestemte holdninger, men i højere grad har til formål at gøre opmærksom på bestemte problemstillinger.

Til stk. 2

Bestemmelsen har til formål at fremhæve, at reklamer ikke må skjules eller "indpakkes" over for lyttere og seere. Dette krav gælder også reklamer i tekst-tv. Det er herved tilsigtet, at lytterne og seerne klart skal kunne se og høre, om der er tale om en del af de ordinære udsendelser eller om reklamer.

Til § 45

Bestemmelsen er en gengivelse af § 51 i den gældende landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed og omhandler omfang og placering af reklamer.

Til stk. 1

Stk. 1 fastsætter, at reklamer i tv som hidtil kun må sendes i blokke af maksimalt 5 minutters varighed, og at blokkene skal placeres mellem udsendelserne. Forbuddet mod såkaldte breaks i tv-programmer er blandt andet begrundet i ophavsretlige forhold i relation til de enkelte programmer, men også i ønsket om ikke at få spændende eller interessante udsendelser ødelagt af indlagte reklamer i programmerne.

Som noget nyt er det præciseret, at forbuddet mod breaks ikke omfatter reklamer i tekst-tv.

Til stk. 2

Det fremgår af bestemmelsen, at KNR i radio alene må sende reklamer i blokke af maksimalt 5 minutters varighed, og at blokkene skal placeres mellem udsendelserne. Forbuddet mod breaks i radioprogrammer opretholdes som hidtil over for KNR alene, hvilket hænger sammen med, at der her er tale om en public service station. De lokale stationer kan derimod som hidtil placere reklamerne overalt i radiosendefloden, hvilket er begrundet i deres større afhængighed af reklameindtægter og det forhold, at de ikke er public service stationer.

Det fastsatte maksimum for varigheden af de enkelte blokke er også opretholdt. Dette er begrundet i ønsket om, at reklameblokkene på tv-siden generelt og på radiosiden for KNR's vedkommende ikke skal udgøre en for stor del af den samlede sendetid.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter, at der som hidtil er et maksimum for omfanget af reklameudsendelser i forhold til den daglige sendetid. Som hidtil må reklameudsendelserne højst udgøre 10 procent af den daglige sendetid. Formålet hermed er at sikre, at reklamerne ikke opleves som en gene for lytterne og seerne, og at reklamerne ikke får en for dominerende stilling i forhold til de egentlige udsendelser i programfladen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at det ikke forventes, at KNR inden for de nærmeste år ville være i stand til at forhøje reklamernes andel ud over de 10 procent.

For så vidt angår de lokale radio- og tv-stationer er disse ligestillet med KNR.

Til § 46

Bestemmelsen er i det hele en gengivelse af § 52 i den gældende landstingsforordning og omhandler reklamer for særlige produkter og religiøse og politiske anskuelser.

Til stk. 1

Forbuddet er begrundet i de nævnte varetypers sundhedsskadelige karakter. Dette gælder dog ikke lægemidlerne. Begrundelsen for forbuddet mod reklamer for lægemidler er, at dette vil kunne påvirke til unødigt brug af lægemidler eller til forkert anvendelse af lægemidler, hvortil kommer lægemidlers potentielle skadesvirkninger.

Til stk. 2

Det er præciseret i bestemmelsen, at der i tv heller ikke må reklameres for politiske partier, kandidatforbund og enkeltkandidater, samt sammenslutninger af sådanne. Bestemmelsen er begrundet i tv-mediets styrke som påvirkningsmiddel.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om undtagelser fra forbuddene i stk. 1 og 2. Det kunne eksempelvis aktualiseres i forhold til medicin, der kan købes i håndkøb, og med hensyn til alkoholholdige drikke med en så lav alkoholstyrke, at de ikke anses sundhedsskadelige.

Til § 47

Bestemmelsen er en videreførelse af § 53 i den gældende landstingsforordning og omhandler bemyndigelse til Naalakkersuisut til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om reklamer.

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at udstede nærmere regler om reklamer. Desuden præciseres det, at der kan fastsættes regler om identifikation, placering, sprog og

indhold af reklamer, ligesom Naalakkersuisut kan fastsætte regler om reklamer, der knytter sig til børn. Der kan med hjemmel heri eksempelvis udstedes regler om, hvorledes programmer, der som en ”pakke” også indeholder reklamer, kan indgå i programvirksomheden.

En tilsvarende bemyndigelse i den hidtidige landstingsforordning er blevet udnyttet til at udstede Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 8 af 5. juli 2006 om reklamer og sponsorering i radio og tv.

Til § 48

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende landstingsforordnings § 54 og omhandler sponsorering i radio- og tv.

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, hvilke typer af ydelser, der karakteriseres som sponsorering. Det fremgår heraf, at der for det første skal være tale om et direkte eller indirekte tilskud til finansieringen af radio- eller tv-programmer. Dernæst må tilskudsyderen ikke selv udøve virksomhed ved udsendelse eller produktion af radio- eller tv-programmer. Endelig skal bevæggrunden for tilskuddet være ønsket om at fremme sit navn, mærke, image, aktiviteter eller produkter.

Det er præciseret, at tekst-tv-sider også er omfattet af programtyper, der kan finansieres gennem sponsorering.

Det er tillige indføjet, at tilskuddet både kan komme fra en fysisk eller juridisk person.

Til stk. 2

Det fremgår af bestemmelsen, at identificering af tilskudsgiverens navn også vil kunne ske i naturlige pauser i programmet. Dette kan eksempelvis være i forbindelse med halvlege i sportskampe og i pauser i længerevarende udsendelser i øvrigt. Pauser, der alene er indlagt i programmer med henblik på reklamer og sponsorering, anses ikke som naturlige pauser.

Bestemmelsen angiver samtidig, hvorledes der skal forholdes med identifikation i forhold til tekst-tv. Bestemmelsen er tilføjet, fordi det ikke giver mening at anvende 1. punktums regel for identifikation af sponsor i tekst-tv.

Til stk. 3

Formålet med bestemmelsen er at sikre de enkelte radio- og tv-stationer deres redaktionelle selvstændighed.

Til stk. 4

Bestemmelsen regulerer, hvem der kan yde sponsorbidrag, og hvilke programmer, der kan sponsoreres. Der vil således ikke kunne modtages sponsorbidrag fra producenter og sælgere af øl, vin og spiritus. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forbudene i § 46, stk. 1, og er begrundet i de samme hensyn, som der er bag disse forbud.

Til stk. 5

Bestemmelsen hindrer ikke sponsorering fra økonomiske interessegrupper som f. eks arbejds-giverorganisationer og fagforeninger, selv om disse f.eks. ønsker at fremme erhvervs- og arbejds-markedspolitiske mål. Dermed er det bl.a. muligt for en public service station at sende en film, hvor der er givet støtte af den nævnte kreds. Det bemærkes, at stk. 3 indeholder en bestemmelse om, at indholdet og programsætningen af et sponsoreret program ikke må påvirkes af sponsorer på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller tv-foretagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed med hensyn til programmerne.

Til stk. 6

Forbuddet mod sponsorering af nyheds- og aktualitetsprogrammer er begrundet i, at det for denne type programmer er særlig vigtigt, at der på ingen måde kan stilles spørgsmål ved uafhængigheden og dermed nyhedsformidlingens troværdighed.

Til stk. 7

Bestemmelsen har til formål at friholde radio- og tv-stationer, som ikke modtager tilskud fra landskassen, fra forbuddet mod programmer sponsoreret af religiøse bevægelser og politiske partier. Baggrunden herfor er, at der over for disse stationer ikke kan stilles samme neutralitetskrav som til stationer, som støttes økonomisk af det offentlige. Det følger tværtimod af ytringsfriheden, jf. grundlovens § 77, at de forskellige samfundsgrupper inden for lovgivningens grænser har ret til at udbrede deres anskuelser. En fuldt privatfinansieret station kan derfor have helt eller delvist til formål at støtte bestemte religiøse eller politiske overbevisninger, såfremt dette foregår på lovlig vis.

Til stk. 8

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om undtagelser fra forbuddene i stk. 4 og 5. Det kan eksempelvis være undtagelser begrundet i, at en virksomhed til trods for en hovedvirksomhed inden for de områder, der er nævnt i stk. 4, har en væsentlig aktivitet inden for andre, ikke forbudsramte områder, eksempelvis en virksomhed, der producerer både øl og sodavand. Det kan her overvejes, om forbuddet skal lempes ved regler udstedt af Naalakkersuisut, hvis det tydeligt fremgår, at det er virksomhedens sodavandsafdeling, der sponsorerer.

En tilsvarende bemyndigelse i den hidtidige landstingsforordning er blevet udnyttet i forbindelse med udstedelse af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 8 af 5. juli 2006 om reklamer og sponsorering i radio og tv, hvor der netop er angivet en undtagelse i forhold til sponsorering

for f.eks. sodavand, uanset om disse fremstilles af virksomheder, der ligeledes producerer øl.

Til § 49

Bestemmelsen er en videreførelse af § 55 i den gældende landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed.

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at indsætte begrænsninger i adgangen til sponsoring og til at sende programmer, for hvilke der er betalt sendetid. Bestemmelsen kan eksempelvis regulere spørgsmålet om sponsoringens omfang, herunder hvor længe sponsors navn eller logo må vises. Der kan ligeledes fastsættes regler om sponsoringens udformning, hvilket kan regulere anvendelsen af lyde, levende billeder m.m.

Til § 50

Bestemmelsen er en gengivelse af § 55a i den gældende landstingsforordning og omhandler Naalakkersuisuts opgaver vedrørende reklame og sponsoring. Naalakkersuisut overtog ved den seneste lovændring det tidligere Radio- og tv-nævns kompetence i forhold til reklamer og sponsoring.

Naalakkersuisuts afgørelseskompetence omfatter identifikation, placering, sprog og omfang af reklamer samt identifikation af sponsor og sponsorerede programmer. Desuden har Naalakkersuisut også kompetence til at træffe afgørelse om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter.

Pålæg om offentliggørelse af afgørelser kan kun udstedes vedrørende afgørelser om reklamers indhold og vedrørende genmæle over for oplysninger af faktisk karakter. Dette er begrundet i, at disse forhold anses for at være de mest alvorlige.

Offentliggørelse af genmæle kan kræves i det medie, der har udsendt oplysningerne, samt ved pressemeddelelser, meddelelse på hjemmesiden og lignende informationsmåder, hvorved meddelelsen kommer hele befolkningen til kendskab.

Departementets kompetence til at bestemme, på hvilken måde og i hvilken form en meddelelse om Departementets afgørelser skal ske, kan eksempelvis være anvisninger om, hvornår i sendefloden meddelelsen skal bringes, og at meddelelsen skal bringes ukommenteret. Det vil efter omstændighederne være muligt at pålægge stationen at udsende genmælet gentagne gange, hvis dette i særlig alvorlige tilfælde skønnes nødvendigt for at advare befolkningen mod reklameoplysningernes mulige skadevirkninger.

Til § 51

Bestemmelsen er i det hele en videreførelse af § 56 i den gældende landstingsforordning og omhandler klager vedrørende reklamer og sponsorering i radio- og tv.

Til stk. 1

Bestemmelsen giver befolkningen, herunder virksomheder og organisationer, udtrykkelig adgang til at klage over reklamer og sponsorering inden for 4 uger efter udsendelsen.

Har det påklagede indslag eller program været vist flere gange, regnes klagefristen i forhold til den seneste udsendelse af indslaget eller programmet.

Til stk. 2

Bestemmelsen afspejler Naalakkersuisuts egenskab af tilsynsmyndighed i forhold til reklamer og sponsorering i radio og tv. Bestemmelsen har til formål at gøre det muligt for Departementet at føre et effektivt tilsyn med overholdelsen af reklamereglerne. Naalakkersuisut kan efter denne bestemmelse bl.a. undersøge sager af væsentlig betydning, som man bliver bekendt med gennem en klage, der er indgivet efter fristens udløb, jf. stk. 1.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om indgivelse af klager. Det kan blandt andet være regler om formkrav for klager og ansøgningsprocedurer. En tilsvarende bemyndigelse i den hidtidige landstingsforordning er blevet udnyttet i forbindelse med udstedelse af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 8 af 5. juli 2006 om reklamer og sponsorering i radio og tv.

Til § 52

Bestemmelsen er en gengivelse af § 57 i den gældende landstingsforordning om radio- og tv-virksomhed og omhandler forsøgsinitiativer.

Bestemmelsen giver mulighed for at gennemføre forsøgsordninger inden for lovens bestemmelser. Naalakkersuisut vil herved frit kunne opstille nye regler for særlige midlertidige ordninger og dermed blandt andet skabe tidsbegrænsede ordninger, der ikke har været forudsat ved forordningens vedtagelse. Det er imidlertid vigtigt at fremhæve, at der skal være tale om midlertidige initiativer, hvorfor permanente ordninger forudsætter ændring af loven.

§ 53

Bestemmelsen er i det hele en videreførelse af § 58 i den gældende landstingsforordning og omhandler forbud mod omsætning m.v. af piratdekodere og andet udstyr, som har til formål uberettiget at give adgang til kodede radio- og tv-programmer.

Forbuddet omfatter både erhvervsmæssig omsætning mv. og privat brug, hvorved forstås eget personligt brug af piratdekoderkort.

Bestemmelsen omfatter alle kodede radio- og tv-udsendelser, dvs. ikke alene udsendelser som af radio- eller tv-foretagendet er kodet med henblik på betaling, men også kodning af eksempelvis ophavsretsmæssige årsager.

Bestemmelsen omfatter ikke alene egentlige piratdekodere og piratdekoderkort, men også andet udstyr, der er egnet til at give uberettiget adgang til en kodet udsendelse. Det kan eksempelvis være edb-programmel og lignende, som alene eller sammen med andre anordninger kan anvendes til uautoriseret dekodning eller eftergørelse af autoriserede dekoderkort. Salg af "blanke" dekoderkort sammen med oplysninger om, hvordan et sådant kort kan gøres funktionsdygtigt for at opnå uberettiget adgang til en kodet udsendelse, vil også være omfattet af bestemmelsen. Omsætning m.v. af almindeligt satellitmodtageudstyr og lignende er ikke omfattet af bestemmelsen.

De handlinger for så vidt angår piratdekodningsudstyr, som forbydes, er fremstilling, import, omsætning, installering, besiddelse og ændring. Med ændring tænkes der eksempelvis på opgradering, omprogrammering eller omkodning af eksisterende programkort. Det fremgår herudover af bestemmelsens 2. pkt., at også annoncering og anden form for reklame for piratdekodere og -udstyr er omfattet af forbuddet.

Udtrykket "en kodet radio- eller tv-udsendelse" betyder en udsendelse, hvis signal i form af lyd og/eller billeder er forvrænget med det formål at begrænse adgangen til indholdet af de pågældende udsendelser til en nærmere bestemt modtagerkreds. Det kan eksempelvis være modtagere, der har lejet eller købt en autoriseret dekoder med tilhørende programkort og tegnet abonnement hos det pågældende radio- eller tv-foretagende eller et såkaldt dekoderselskab. Udtrykket kodning er i denne sammenhæng synonymt med kryptering.

Til § 54

Bestemmelsen er en videreførelse af § 19a i den gældende landstingsforordning, som blev indført ved inatsisartutforordning nr. 3 af 19. maj 2010 om ændring af landstingsforordningen om radio- og tv-virksomhed.

Til stk. 1

Bestemmelsen betyder, at Naalakkersuisut har den generelle tilsynskompetence og i egenskab af tilsynsmyndighed fører tilsyn med KNR og andre radio- og tv-stationers overholdelse af reglerne om radio og tv-virksomhed, ligesom Naalakkersuisut i den forbindelse også har påtalekompetencen.

Til stk. 2

Bestemmelsen etablerer udtrykkelig hjemmel for Naalakkersuisut i forbindelse med Naalakkersuisuts tilsynsopgaver at afkræve KNR og indehaveren af en sendetilladelse oplysninger til brug for tilsynet. Det kan eksempelvis vedrøre oplysninger om udsendte programmer eller driftsmæssige forhold.

Til § 55

Bestemmelsen, som er en sanktionsbestemmelse, er videreført fra den gældende landstingsforordnings § 59. Dog er bestemmelsen udvidet til også at omfatte tilsidesættelse af afgørelser efter § 50, stk. 2, overtrædelse af vilkår i medfør af § 9, stk. 2-3, overtrædelse af § 12, stk. 3 samt overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af § 4, stk. 5.

Til stk. 1

Formålet med bestemmelsen er at gøre det muligt at sanktionere overtrædelse af bestemmelser i loven, samt pålæg og afgørelser, som ønskes efterkommet.

Til stk. 2

Formålet med bestemmelsen er at gøre det muligt at sanktionere overtrædelse af regler udstedt i medfør af loven, herunder pålæg og afgørelser, der følger af administrativt fastsatte regler med hjemmel i loven.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til hensigt at præcisere, at bødeansvar også kan pålægges juridiske personer som de nævnte selskaber samt kommuner og kommunale fællesskaber.

Til § 56

Bestemmelsen udgør forslagets ikrafttrædelsesbestemmelse. Det kan i den forbindelse bemærkes, at ikrafttrædelsestidspunktet på baggrund af Børnetalsmandens høringssvar er blevet fremrykket til den 1. august 2014.

Til stk. 1

Det foreslås, at den gældende landstingsforordning ophæves på tidspunktet for forslaget ikrafttrædelse. Med hensyn til det senere ikrafttrædelsestidspunkt for lovens kapitel 5 henvises til det anførte under bemærkningerne til stk. 3.

Til stk. 2

Det foreslås, at de bekendtgørelser, der er udstedt eller opretholdt ved den gældende landstingsforordning, forbliver i kraft. Det drejer sig om de bekendtgørelser, der er nævnt under de almindelige bemærkningers afsnit vedrørende gældende ret.

Til stk. 3

Bestemmelsen skyldes, at det årlige driftstilskud ydes for hele 2014, hvorfor en anden administrations- og tilskudsmodel først vil kunne iværksættes per 1. januar 2015.

Til § 57

Bestemmelsen angiver, at den første public service kontrakt, der indgås med hjemmel i forslaget, første gang indgås for perioden 1. januar 2015 til 31. december 2018. Herved kan den nye resultatkontrakt tidsmæssigt løbe parallelt med funktionsperioden for den bestyrelse, der udpeges på grundlag af forslaget, ligesom der gives den nye bestyrelse mulighed for at sætte sig ind i området og få en ny kontrakt forhandlet på plads.

Til § 58

Bestemmelsen er en overgangsbestemmelse, som regulerer retsstilling for de radio- og tv-stationer, som på tidspunktet for forslaget ikrafttræden allerede har erhvervet en sendetilladelse. Dette begrundes ud fra de samme hensyn, som er anført i bemærkningerne til § 58.

Til § 59

Bestemmelsen angiver, at forslaget ikke finder anvendelse i forhold til radio- og tv-virksomhed på Pituffik. Denne undtagelse gælder for programvirksomhed, der udgår fra forsvarsområdet og som er rettet mod militære eller civile personer på forsvarsområdet, uanset om programmerne tillige kan modtages i et begrænset område uden for forsvarsområdet.